

„Fényadó gondolatokat gyűjtöttem itt össze, úti lámpásnak.
Beszélek a sorsunkról, lelkünk titkairól, életművészetéről, a láthatatlan szellemvilágról, és arról, hogy
valamennyien mágusok vagyunk:

sorsteremtő hatalmunk van!

Egy gondolat nagyobb fényt adhat, mint egy egész könyv.

Ráadásul könnyű magaddal vinni az útra. Talán másképp is látsz vele.

Világosabban.”

Müller Péter ÚTRAVALÓ

Müller Péter

Sorsról és életről

ALEXANDRA

Copyright © Müller Péter, 2012

Minden jog fenntartva.

Tilos ezen kiadvány bármely részét sokszorosítani, információs rendszerben tárolni vagy sugározni bármely formában vagy módon a kiadóval történt előzetes megállapodás nélkül; tilos továbbá terjeszteni másféle kötésben, borítással és tördelésben, mint amilyen formában kiadásra került.

Kiadja az Alexandra Könyvesház Kft. Alexandra Kiadója, 2012

7630 Pécs, Úszógi-kiserdő utca 1. Telefon: (72) 777-000

e-mail: info@alexandra.hu

www.alexandra.hu

Felelős kiadó a kft. ügyvezető igazgatója Felelős szerkesztő Müller Péter Sziámi A kiadványt Tóth Gábor tördelte A borítót Müller Péter (Zerido) tervezte
ISBN 978 963 297 826 0

AZ ÉLET MŰVÉSZE

Nyitott jövő

Jövőd nincs „készen” – hanem szüntelenül készülóban van. És mindig van egy „áldott” és egy „átkozott” verzió. Minden igazi mester azt tanácsolja, hogy válaszd az áldottat.

Ez a nehezebb út.

Ma kevesen járnak.

Amikor itt az ideje...

Erő és lágyság, adás és elfogadás, férfiasság és nőiesség egy harmonikus emberben felváltva működik. Az Élet művészeinek titka, hogy mindent a megfelelő időben tesz.

Az életrontás művésze

Nyüzsög, amikor várni, beszél, amikor hallgatni, vár, amikor éppen tennie kellene. Beleavatkozik a csendben érlelődő folyamatokba, és elmulasztja a lépést a sorsdöntő pillanatban.

A jó tengerész

A jó tengerész, bármilyen veszélyes vizeken hajózik is, emeletes hullámok dobálják hajóját, és el akarják nyelni – mégsem tekinti ellenségnek a tengert. A tenger a hajós lételeme, szerelme, anyja, mindene!

Az Élet művésze sohasem tekinti ellenségének a világot, még akkor sem, ha a világ annak tekinti őt.

A gyűlöletről

Gyűlölettel nem lehet győzni. Csatáját megnyerheti a gyűlölködő, de a háborúját elveszti.

Az élet művésze a közepet keresi

Az élet művésze sohasem a végletek, mindig a közép felé tájékozódik.
Inkább kiegyezik, minthogy háborúzzon.
Inkább előbb megáll, minthogy túllépjen.
Még a legszenvedélyesebb szerelmében is, megáll saját lényének telekhatáránál,
és bevárja, míg a másik odaér.
Nem gázol a birtokára. És nem rántja át magához.

Véletlen

A véletlen olyan esemény, melyet nem „véltél” volna. Mert nem az emberi, hanem az isteni igazság rendszerében működik. Törvényszerűen.

Fölfelé vagy lefelé?

Aki fölfelé él, azt a bajok, nehézségek, küzdelmek erősítik.
Aki lefelé él, azt ugyanezek gyengítik, és előbb-utóbb szétmorzsolják.

Várakozás

Ha valamit nagyon akarsz, nem kapod meg. A szüntelen akarásoddal elrontod az érlelődés folyamatát.
Ami a tiéd, megkapod idejében.
Amit nem kapsz meg, nem a tiéd.

Viszály

Valódi viszály csak egyetlen van: az önmagaddal való meg hasonlítás. Ha magaddal egységben vagy, könnyen kezelsz minden külső viszályt.

Vitában még nem győzött senki

A vizály nem addig tart, míg győzöl vagy vesztesz, hanem addig, míg ki nem lépsz belőle.

Igazi vezér

Igazi vezér ódzkodik a csatától, de ha megtámadják, verhetetlen.

A gyűlölet összetartó ereje

Minden szövetség legjobb ragasztója: a mások gyűlölete. Tudják ezt a népvezérek. A szüntelen fenyegetettség érzete, a „Fogjunk össze ellenük!” erősíti a csordaszellemünket. Mások gyűlöletében testvérek leszünk. De ha összetörik az ellenségképünk, azonnal egymás torkának ugrunk. A forradalmárok sorsa ez a győzelmük után.

Nagy és kicsi

Sorsod óriási tablója apró, jelentéktelen részletekből áll össze. Nem is gondolnád. Figyelj a futó pillanatra, sorsdöntő lehet!
Aki ezt tudja, annak nincs nagy és kicsi.

Udvariasság

Az ősi szemlélet szerint Igazi Énünk lényünk titkos középpontjában lakik, melyet körülvesz először a lelkünk, majd a testünk erőtere, ahogy a láng sötét magját körülöleli a fehér és a sárga lángnyelv, ahogy egy házat körülvesz az udvara és a kerítése.

Jól közelíteni valakihez azt jelenti, hogy nem gázolok a birtokára – de ő sem léphet beljebb a lelkem szentélyébe.

Nagy kultúrákban tudták, hogy a bennünk lakó Istent tisztelni kell egymásban.

Később ebből lett az udvariasság.

Ma már ez sincs, mert ezt a mélyen fekvő okát nem ismerjük.

Minden közösségnek szeretetalapja van

Egy jó zenekarban szeretni kell egymást a zenészeknek – legalábbis addig, amíg játszanak. Lehet, hogy a koncert előtt és után utálják egymást – de amíg játszanak, kb. két órán át, együtt kell, hogy legyenek egymással, mint a szerelmesek.

Ne becsüld le a két órát! Az is nagy adomány.

Az ítéletről

Van pillanat, amikor ítélni kell. Az ítélet lehet bölcs, előrelátó, jó szándékú, igazságos, szeretettel... csak egy nem lehet: *kíméletes* nem lehet, mert a baj góciát nem szabad megkímélni.

Egy rohadó foggal nem lehet kíméletesen bánni.

Ahol eltörtél, ott leszel erős

Aki nem lát fölfelé, azt a bajok tönkreteszik. Aki fölfelé lát, ott lesz erős, ahol eltört, és ott legyőzhetetlen, ahol sokat veszett. Kudarcaiból hajtóanyag lesz, vereségeiből diadal – tragédiái érlelik naggyá.

Jobb megijedni, mint félni

Ha egy negatív gondolatot első felvillanásának pillanatában elcsípsz, nem tud gyökeret verni. „Látom! Tudom az okát! Megszüntetem...” Ha már másodszor és harmadszor is felbukkan, otthont teremt benned, elural, lelki szokásoddá válik, melytől igen nehéz megszabadulni.

Jellemeddé fagy.

Jellem: a sokszor megismételt érzés és gondolat.

Jobb egyszer megijedni, mint félős emberré válni.

Szegény angyalok

Ha tudnád, hány jól alakuló dolgot rontottál el életedben csupán azért, mert türelmetlen és számítgató énedre hallgattál, aki nem bírja, ha „nem történik semmi!” – megdöbbennél.

Angyalok munkáját tetted tönkre, mert nem hagytad beérni a dolgokat.

Szikrák

A legtöbb hatás: visszahatás.

***

Engedem, hogy hass rám – de nem kerülök a hatásod alá.

Érezlek, szeretlek – de nem kerülök a rabságodba.

***

Odaadom magam, de uralkodni nem tudsz fölöttem, mert nem gyengeségből, hanem erőből engedtem, hogy bennem élj.

Szeretlek – de ura vagyok a szeretetnek. ***

Rációval csak analizálni lehet, szintetizálni soha.

A bölcs nem hisz a szavakban. Mindig mögéjük néz.

Aki szeret, keveset magyaráz.

***

Az elidegenedés biztos jele, amikor valaki beszéddel akarja kitölteni azt az űrt, amely a szeretet hiányából fakad.

Ezért félünk a csendtől.

És ununk sok szónoklatot, beszédet – érezzük, hogy *valami helyett* beszélnek. A tartósság titka a folyamatos megújulás.

***

Minden változik. Csak lényed legközepe, a szíved nem. A hűség azt jelenti, hogy innen, a mozdulatlan közepből látod és éled az életedet. Ha kijebb lépsz, máris elsodor az örvény.

***

A hűség az örökkévalóság sejtelme a múlandóságban.

***

Meglátlak, megpillantom a kívánatos lányt, aki jelenleg vagy, mögéd nézek, s látom a járókerettel, bottal botorkáló, szemüveges, műfogsoros, öreg nénit is, akit a romboló idő formál majd belőled – és mindkettőt szeretem.

Így lát a szívem.

Ha nem innen látlak, nem tudok hű maradni hozzád.

***

Vágyainkhoz, vackainkhoz, megszokott életünkhöz hozzá vagyunk tapadva. Árvízben jobban ragaszkodunk a lábosainkhoz, mint az életünkhöz.

Kétely

Egyetlen kétely van, ami értékes. A saját igazamban való kételkedés. Hogy nem tudom még elég jól azt, amit tudok. Hogy van ennél egy mélyebb, igazabb tudás is.

Jobb egyedül...

Jobb egyedül menni, magányosan, szorongva és szomorúan, mint másokkal olyan úton, amely tévút, és méltatlan hozzánk.

Kimész a házad kapuján...

Vannak ösvények, amelyeket el kell hagynunk, még ha fáj is – mert nem a miénk már. Ahogy a kínai mondja: „Kimész a házad kapuján, és sohasem térsz vissza.” Életünkben sok énkünk hal meg, és emlékké válik bennünk az, aki valaha voltunk, s akit holt énkünk szeretett.

Hozzá tartozóink

Akárhány emberrel volt dolgod az életben, sírod körül a családot, a „hozzá tartozók” állnak majd a legközelebb.

Hiába voltál király, népvezér, miniszterelnök, világsztár vagy vezérigazgató – az igazi kapcsolatnak szűk kis köre van, néhány ember a sokak millióból. Ezért a családi diszharmónia a legnagyobb próbatétel: otthonodban lettél számkivetett.

Forradalom

Az önmagad, a gyűlölt és nehéz élethelyzeted elleni lázadás, vagy éppen a társadalmi forradalom oka ne az legyen, hogy a helyzet tarthatatlan – hanem az, hogy az új készen áll a születésre. Az „Ebből nekem elegendő volt!” – a változáshoz kevés. Azt is látnod kell, mit teremtesz helyette. Még pontosabban: hogy mi van a felszín alatt születőben.

Földi és égi cél

Ne áltasd magad: földi cél nincs. Minden célunk: égi cél.
Ha ezt nem így látod, gondold meg: földi cél azért sem lehetséges, mert az utad nem itt végződik. Itt legfeljebb csak „részeredményt” lehet mérni. Ezért ha elérsz valami „célhoz” azonnal tovább akarsz menni. Egy ház soha sincs kész. Egy házasság, egy gyerekáldás nem végső cél. Sőt, csak a kezdete valaminek. Sohasem éled át, hogy „beérkeztél” – legfeljebb mások látják így. Végtelen úton jársz!

Erőfölény

A nyugodt bölcs a megszállott vakhívóval szemben erőfölényben van. Még akkor is, ha lassan és nagyon nehezen nyer ellene.

Agitáció

Figyeld meg! Akik lázadást, háborút hirdetnek, lelkük legmélyén tudják, hogy veszteni fognak. Ettől a tudattalan félelmüktől állandóan hangosak, szerveznek, agitálnak, parancsolnak és szónokolnak – szüntelenül bele akarnak ráncigálni másokat abba a küzdelembe, amihez egyedül túlságosan gyengék, és amiről tudattalanjuk pontosan „tudja”, hogy nem nyerhetik meg soha. Minél hangosabban és erőszakosabban agitál valaki, annál inkább biztos, hogy nincs igaza.

Irigység

Amikor irigyelsz valakit, sohasem az egész életét irigyeled, csupán egy kedvező részletét. Irigyeled a pénzét, a sikerét, a szeretőjét – de az áttételes rákját nem.

Megrettennél, ha azt mondaná a sorsod angyala, hogy cserélj életet bárkivel, de teljesen, ő majd elintézi.

Hogyan legyünk boldogtalanok?

Egy gyerek születésekor látjuk, hogy egy húsvér emberke kiharcolja magát az anyaölből – de hogy honnan jött, nem tudjuk. Fogalmunk sincs. Ma már ezt nem is kérdezzük. Meggyőzött minket a tudomány, hogy két öntudatlan sejt addig osztódott, míg egy ember lett belőlük.

Amikor pedig meghal, látjuk, hogy itt hagyja a szánalmasan elaggott testét – de hogy hová ment, nem tudjuk. A mai ember úgy néz a halottra, mint egy autóra, mely nem működik már; a nagypapa olyan, mint egy öreg Trabant – leállt, mert nem lehet már hozzá alkatrészt kapni.

Csodálkozol, hogy ilyen szemlélettel az életünk értelmetlen, a lelkünk szorongó és a szívünk boldogtalan?

Zaklatottság

Az életnek megvan a maga üteme.

Üteme van a szívdobbanásnak, a pulzusnak, a lélegzetvételnek, gyorsuló és lassuló üteme a félelemnek, a várakozásnak, a szeretkezésnek, az évszakoknak és a napszakoknak, a magzat kialakulásának, a kivirágzásnak és a hervadásnak.

Az Isten ezt gyárilag beállította.

Ma a legtöbb szív összevissza kalapál, és a tüdőnk zavaros érzelmektől feldúlva zihál.

***

Lelked mélyén – Isten országában – most is béke van. Csend. Nyugalom. És boldogság. Csak nem tudod megtalálni.

Ilyen az élet

Sok gyászbeszédet mondtam, de őszintét keveset, mert amikor összegeztem magamban az elköltözött *valódi életét*, az értékes és szép dolgok mögött elképesztő zűrzavart is találtam. Ide-oda sodródást, önárulást, hűtlenséget, önzést, gyávaságot, hamis vallásosságot, képmutatást, álhazafiságot, megalkuvást, az érvényesülése érdekében vállalt különféle hazugságokat, elárult eszméket, barátokat, szenvedélyek miatt föláldozott családokat...

Ilyen egy mai élet. Ne hidd, hogy csak a másoké...
Nem irigylem azt, aki az én nekrológomat írja majd.

Legnagyobb bölcsesség

A legnagyobb bölcsesség: nem tartani érdemtelennek, ami velünk történik.
Ha méltánytalanság ér, tudd, hogy valamiért kaptad. Nem azért, amiért adták –
hanem egészen más, ismeretlen okból.

Ha emberi szemmel nézed, méltánytalannak tartod.

Ha isteni szemmel: fölfedezed az univerzális dráma igazságrendszerét, amelyben
a méltó és méltatlan egészen más idősíkon működik, mint a te emberi fogalmaid
szerint.

„Lehet, hogy ez az ember sorsom eszköze? Lehet, hogy ez az alantas helyzet
próbatétel? Netán fizetség?”

Nézd meg az életed, és megtudod, ki vagy

Egy színpadi hős lelkét nem abból ismerem meg, amit mond vagy amit mások mondanak róla, hanem abból az élettörténetből, amelyet maga köré idéz.

A cselekményből. Nem történhetne vele az, ami történik, ha más ember lenne.

Sorsát ő maga idézi.

Így vagy te is. Mindaz, ami történik veled,
nem egyéb, mint rejtett lelki tartalmaidnak a megnyilvánulása.

Tudom, hogy nem így látod – de így van.

Egyszer rájössz majd.

Hogy nemcsak áldozat – tettes is vagy.

Mindenki érzi

Egy ló néha több szeretetet áraszt, mint egy püspök vagy egy főrabbi.
Mindenki érzi.

Mama

Ha azt kérdelem, „Ki vagy?“, a szívedre mutatsz. Ott vagy igazán „én”. A mellkasod mögött, a szívedben. Onnan kezdett el működni benned a saját, önálló életed. Előtte anyád szívét használtad. „Kölcsön-szíven” nőttél fel a Mama kozmoszában. Ezért senki a szeretet széttéphetetlen erejéről nem tudhat annyit, mint az anyád.

Volt idő, mikor kettőtöknek csak egy szíve volt.

S amikor letéptek róla, otthagytad egyedül az övét.

Két titok

Két titok van:

A megismerhető – és a megismerhetetlen. Ez a két titok egymásban van, mint testben a lélek, magban az élet – vagy a világban az Isten.

Megértés és megismerés

Az embernek azzá kell válnia, amit meg akar ismerni. Fölfedezheted egy hangya szerveinek működését, sejtjeit ezerszeres, molekuláit tízezerszeres nagyításban láthatod, megfigyelheted viselkedését, szerveit ingerelheted, és kísérletileg sokféle módon vizsgálhatod – de hogy milyen hangyának lenni, azt nem tudod. Azt csak ő tudja. És az Isten.

Ahol erős vagy...

Sérelmein csak a gyenge rágódik. Az erős odacsap, nem is foglalkozik a megbocsátás gondolatával. Ez ugyan nagyon mezítlábas életbölcselet, mégis igaz: mindig csak a gyenge sérül bennünk, az erős soha. Ott, ahol erős vagy, nem tudnak megbántani.

Ragaszkodunk a fájdalomhoz

Sérelmüinktől nem könnyű szabadulni, mert ezer érzékeny idegszállal van belenőve a lelkünkbe.

Ha húztak már fogadat, tudod, miről beszélek: akármilyen fájós az a fog – a tiéd!

Nem szívesen adod.

Nagy élmény

Mély meditációban megtudhatod, amit csak a halálban fogsz majd átélni, hogy éned csak egy földi szereped, tested a jelmezed, amelyet, ha végigélted a sorsodat, levetsz.

És ráébredsz, ki az, AKI játszik benned. Érdeemes megismerkedni vele. Csodálatos élmény!

Világvége

Azt kérdezed, mikor jön el a világ vége. Nem vetted észre, hogy régóta benne vagyunk már?

Az utolsó idők jelei

Egy bölcs öreg pincér azt mondta nekem gyerekkoromban, a háború végén:
– Olyan világra készülj föl, pajtikám, ahol mindig a szépek és a jók maradnak lent, és a csúnyák kerülnek felülre.
Így is lett.

A szövegalatti

Hiába tanulunk meg beszélni. Nem tudjuk kimondani azt, ami lelkünk mélyét nyomja. És ha sikerül végre nagy ritkán és nagyon nehezen kimondani: a másik nem érti meg.

Utólag

Lelkünk soha sincs olyan közel a valósághoz, mint a temetőben. Itt vége az örületnek és a hazugságnak. A lét éppolyan meztelenné válik, mint a születésünk pillanatában. Nincs már gazdag, szegény, ellenség, barát – az önzés falai leomlanak, és megszűnik az esztelen rohanás.

Jó illat van a temetőkben – és az embereknek utólag eszébe jut, hogy szeretniük kellett volna egymást.

A lélek sebei lassan gyógyulnak

Húsunk hamar gyógyul, a csontunk lassabban, az idegeink még sokkal lassabban – de vannak lelki sebeink, melyeket az idő soha be nem gyógyíthat, még a túlvilágon sem.

A lelki sebeket két dolog gyógyíthatja – *a fölismert igazság és az igazi szeretet.*

Beteg világ az, ahol soha semmi nem oldódik meg.

Néha ezer év alatt sem.

Ahol a hazugság nem lepleződik le, és a gyűlölet nem szűnik meg soha.

Hit

A holt hit tartós, de úgy, mint egy múmia. Évezredekig is eláll. Üveg alatt, és nem szabad friss levegőt engedni rá, mert szétporlad.
Az élő hit naponta képes megújulni.

Megoldás

Minden problémád akkor oldódik meg, amikor felülemelkedsz rajta.
A konfliktusok azon a szinten, ahol keletkeztek – megoldhatatlanok.
(Ehhez még adok egy kulcsot. Az életed értelme éppen az, hogy több légy, és emelkedj egyre följebb és följebb a sötétebb tudati világodból. A konfliktus pedig erre ösztönöz – mert megoldani csak bölcsességgel, megértéssel és szeretettel lehet.)

Magánút

Minden példaképemnek, akit követtem, magánútja volt. A világ régóta olyan beteg, hogy nem szabad közösséget vállalni vele. Csak annyira, amennyire a túlélésed érdekében feltétlenül kell.

Neked is azt mondom: *járj magánúton.*

A saját fényed világítson, mint homlokodon a bányászlámpa.

És a gyermeked homlokán is gyújtsd meg a saját lámpáját.

És persze, fogjátok... fogjuk meg egymás kezét!

Bármilyen veszett, hazug és elvetemült a világ

– egyre többen lesznek a kevesek.

ÖNISMERET

Bölcs

A bölcset nem onnan ismered meg, hogy mindentudó, hanem onnan, hogy minden szava mögött ott van saját töröttségének és tökéletlenségének a beismerése. Tudja, hogy még egy Stradivari hegedű sem szól elég szépen.

Tévedhetetlen ember

Nincs kártékonyabb, mint a tévedhetetlen ember. Hiányzik belőle a legtöbb: az önismeret.

Amit mindig tudni kell

Szellemi szemünk megvakult, isteni lényünk a tudattalan legmélyére süllyedt – így jelent meg a túl okos, túl önző, túl boldogtalan, túl hazug, túl racionális, túl magányos és egoista emberi faj a földön, melyhez mi is tartozunk. Nincs senki közöttünk – a szenteket is beleértve –, aki teljesen mentes lenne mindezekről.

Egy átsuhanó pillanat

Nincs ember, még a legelsüllyedtebb állapotban sem, aki ne tudná, ha csak egy másodpercig is, hogy más az, amit az önző énje, s más, amit a lelkiismerete akar. Nincs ember, aki egy átsuhanó pillanatig ne sejtene, hogy élete nem csupán annyi, hogy egy értelmetlen kalózhadjárral az embertársait és a természetet kirabolja, s utána behulljon az örök elmúlás sírgödrébe.

A szörnyeteg álma

Még egy szörnyeteg is álmodik rosszat – mert álmában tudja, hogy szörnyeteggé vált, s ez nincs jól. Ne hidd, hogy egy tömeggyilkosnak nincsenek iszonyú álmai.

Lélekjelenlét

Amikor bajban hirtelen félrerántod a kormányt anélkül, hogy tudnád, mit teszel – a lelked jelen van.

Egyébként nincs.

A múlton rágódik, vagy aggodalmaskodik a jövő felől.

A győzelem kulcsa

Merj néha bátran önmagad ellen gondolkozni! Néha az ellenséged fejével is.
Roppant hasznos!

A világ megváltása

A világ „megváltása” nem ott kezdődik, hogy a társadalmat felforgatom, hanem ott, hogy önmagamot gyökeresen megváltoztatom.
Nincs fordított út.

Ki a felelős?

A lélek önmaga útján jár, s ezért nincs olyan helyzet, amiért ne lenne felelős. Ha nem látod az okát, keresd a múltadban vagy a régmúltadban – de tudd, hogy olyan fa gyümölcsét is megeszed, melyet régen ültettél. Lelked nem tegnap született.

A hatalomról

A hatalomtól mindannyian megszédülünk, mert ez az ősbűnünk. Senki sem mentes ettől. Nemcsak a politikáról, hanem az egyszeri, hétköznapi életünkről beszélek. Mindig felül maradni, nem alá kerülni, csak győzni, az igazamat a másik fölé helyezni: én, én, én, nekem, enyém! És ebben a „szédületben” az a muris, hogy aki benne van, nem tudja, hogy szédült. Mint a legtöbb őrültnek, nincs betegségtudata. Egyszerűen csak úgy érzi, hogy igaza van. Mindig.

Eszméssel ritkán van baj

Ha az ember hitvány, a legszentebb eszme is megrohad, ha ő képviseli.
És észre sem veszi.

Ismétlés

A baj nem arra való, hogy kikeveredjünk belőle, hanem, hogy megtapasztaljuk mélyen fekvő okát, és tanuljuk meg legyőzésének külső-belső taktikáját.

A legtöbb ember azonban sem egyéni, sem közösségi tragédiáiból nem tanul – s ezért állandóan ismétli azokat.

Szellemi mesterek legnagyobb szomorúsága, hogy az ember régóta semmiből sem tanul.

István király és Koppány háborúja a mai napig nincs lezárva.

Sastekintet

A tisztánlátás azt jelenti, hogy nem vagy belekeveredve a világba. Nem azonosulsz semmivel – csak nézed. Felülről. Kívülről. Személytelenül. Mintha nem is te lennél. Nézed, mint magasból egy tájat, utazásod térképét; látod, hol vannak a múltadból eredő ösvények, hol tornyosulnak előtted az akadályok, a veszélyes csapdák, és fölismered sorsod rejtett összefüggéseit. Aki valóban látni akar, az nem fél látni.

A Látó

Az igazi önismeret nem azt jelenti, hogy megismered tested és lelked rejtett jó és rossz tulajdonságait, hanem hogy megismered azt, Aki mindezt látja benned.

Megismered a Látót.

Aki lát – és irányít.

Nevelés, önnevelés

Ha túlságosan szigorú vagy, nem helyes, sőt, baj, de mégsem olyan nagy baj, mint a szigor hiánya.

Ne légy mai ember!

Ne tartozz azok közé, akik semmiből sem tanulnak. Se szenvedésből, se sorscsapásból, se tengernyi vérből, világháborúból, százszor megismételt kudarcból, tévedésből, sem a nyilvánvaló, sokszoros lelepleződésből.

Ne légy mai ember!

Maszk

Külső maszkot egyrészt azért viselünk, hogy a külvilág elfogadjon bennünket – másrészt azért, hogy a benső, valóságos lényünket elrejtjük mások előtt egy olyan önző és rosszindulatú közösségben, mint ez a mai, amely nem szeretetalapokra épül.

Nem baj.

A baj az, ha nem tudod, hogy maszkot viselsz.

Azt hiszed, ez a te valódi arcod.

Ha önmagad előtt is eltakar az álarcod. Ha azt hiszed, hogy az vagy, akinek látni akarod magad.

Kard élén

Nincs egyetlen negatív tulajdonságunk sem, amelyet végleg legyőzhetnénk.
„A bölcs – mondja az angyal –, kard élén él.” Vagyis örökké óvatos, önmagával szemben.

Magasból lehet nagyot bukni.

Új világ

Minden megújulást önmagadon kell kezdeni. Vagyis a lelkednek kell megújulnia.

Új világot csakis új ember teremthet. Ez az, amit a társadalmunk rendre elmulasztott. Rendszert váltottunk, izmust, ideológiát – de mivel az emberi minőségünk ugyanaz maradt, csak a játékszabályok változtak, a hitványságunk nem.

A szó igazi értelmében a megújulás azt jelenti, hogy egy magasabb tudati és morális létsíkra lépünk.

Ha ez nem történik meg, csak jelmezt váltunk. Hiába lett más az – izmus, a politika, ha az ember rohadt maradt.

Indulat

A bölcs nem akkor lesz indulatos, ha a külvilág kiváltja belőle, hanem ha megengedi magának. Bármikor robban, de a gyújtózsínóráját nem mások, hanem önmaga kezeli.

Minden belőlünk indul, még akkor is, ha egy külső kihívásra válaszolunk.

Ez a különbség a spontán és az ösztönös reakció között.

Az egyik uralt, a másik nem. Az egyiket az isteni ihlet – a másikat a lelkünk öntudatlan reflexei szülik.

Ne félj!

Ahhoz, hogy ne rettegek sebesüléstől, és borzadjak a vértől, és ne iszonyodjak az erőszakos haláltól – ahogy gyerekkoromban éveken át tettem –, egyetlen dolgot kellett tennem: meg kellett halnom.

Amikor ott feküdtem sebesülten az utca kövén, a saját véremben, megtapasztaltam, hogy amitől féltem, sokkal iszonyúbb volt, mint a valóság. A félelem: végtelen. De a valóságban van valami kellemetlen, de megnyugtató ügymenet. Végre nem féltem.

Ismerős idegen

Tükörbe nézni kockázatos dolog. Arcod olyan, mint az előhívott kép: minden rajta van. Az is, amit önmagadban letagadtál.

Az is, amit az élet írt rá.

Sorsod maszkmestere nagy munkát végzett: így néz ki az életszereped, amit magaddal hoztál és régóta játszol.

Egy valaki nincs rajta.

TE nem vagy rajta.

Az Önvalód.

Ezért nézed magad a tükörben ismerős idegenként.

***

Ne hagyd magad még önmagadtól sem befolyásolni.

***

Ha kiabálok, rendszerint nincs igazam. Ha te kiabálsz, neked nincs.

Életszerepek

Egymás mellé teszem a fényképeimet. Két hónapos koromtól kezdve a mai, hetvenöt éves fotóig. Hihetetlen, hogy mennyi ember voltam! Mennyi mesét, kort és történetet és szerepet éltem át! Hány emberre mondtam, hogy „Én vagyok”! Mennyi ruhát, cipőt és kabátot nyűttem el! Pici babától öreg emberig! Mennyi ostoba rendszert, elvetemült világot, galád politikusokat és hazug eszméket éltem végig – hányszor halt meg bennem valaki, és született újjá! És még nincs vége...

A középpont benned van

Sohase tedd más kezébe a sorsodat. A középpont benned van – nem függhet másoktól sem az örömed, sem a bánatod, főleg az üdvöd nem. Barát, ellenség, mester, tanító, pap, apád, anyád, szerelmed vagy a párod, mindegy: a középpont benned van! Így vagy megteremtve – Isten mindenkit belülről irányít. Csak Rá hallgass!

Ébredj fel!

Ha gyakran nézel önmagadba, tudod, hogy a sokféle gondolatod és zavaros érzésed közül a legtöbb nem is a tiéd: idegen programok, alattomos eszmék, erőszakos reklámok, kordivatok, újsághírek, önvédelmi reflexe, önáltatások, vakhitek.

Valamennyien egy beteg világ hipnózisában élünk.
Amikor először van egy saját gondolatod, az olyan, mint a fölébredés.

Déjá vu

Ahogy egy magban ott rejlik a leendő fa jellege, törzse, lombja, minden levele s talán életének története, úgy jelenik meg az emberi szellemben földi születése előtt, „magszerűen”, csíra állapotban (néha még képszerűen) is eljövendő életsorsa.

Idő kell hozzá, míg kibomlik.

Sok „Ezt már láttam” élménynek ez a titka.

Én vagyok

A kisgyerekekben az Én-élmény nem *megszületik*
– hanem *rájön*.

Fölfedezi, aki benne rejlik. Külső-belső hatásokra, mint magból a fűszál, kibomlik a lelkéből az a valaki, aki idáig lappangott benne.

És az élete során fokozatosan lépnek ki lényéből azok az életszerepek, amelyek eddig csak lehetőségként, életfilmjének csíráállapotban lévő jeleneteiként rejtőztek benne.

Mi ezt fordítva látjuk. Ez a mi hamis optikánk.

Semmi sem kívülről jön befelé – hanem belülről bomlik-alakul kifelé.

Egy babázó kislány nem a „jövőjére készül”, hanem nagyon korán fölsejlik benne a leendő édesanya.

Lélektan és léleklátás

A pszichológia még a legjobb esetben is csak azzal tud számolni, ami az emberrel méhen belül történt, meg azzal, ami születésekor, csecsemő- és gyerekkorában, és később felnőttként az életében történt.

De a szellemi tekintet visszalát oda is, ahol a földi létezés készült, vagyis a szellemi világba – látja egy vállalkozás természetét, és tudja, mi az, amit az ember magával hozott.

És amit magaddal hoztál: döntő!

Nincs olyan mágia, hipnózis, agykontroll, nincs olyan különleges képesség – a megszállottság esetét kivéve –, amely olyasmit is előhozhatna belőled, amit nem rejtettél magadba.

Egy újszülött arcára már minden lényeges rá van írva.

Minden válság – lelki válság.

Amit manapság látsz, zűrzavart, tébolyt, háborúságot, megoldhatatlan válságot és káoszt, nem más, mint azemberi lélekben – a lelkedben, a lelkemben és valamennyiünk lelkében zajló kozmikus világdráma.

Mert ember hozta létre a történelmet, a tudományokat, a vallásokat, a gazdaságot és a politikát – belülről teremettük meg a világunkat olyanná, amilyenné lett.

Önismereted döntő része, hogy démonaidat a külvilágban fölfedezed.

Misztérium

Az értelem Fénye megcsillantja lelked mélyén a Titkot, de nem tárja föl a legmélyét.

Tanuld meg tisztelni az érthetlent.

Nyúl a cylinderben

Élni csodálatos mutatvány.

De a nyulat, amit a cylinderből előhúznak, mi magunk tettük bele.

Akkor is, ha nem emlékszünk rá.

Akkor is, ha kiderül róla, hogy nem nyúl, hanem szörnyeteg.

És akkor is – főleg akkor! –, ha ezt önmagunk előtt olyan szenvedélyesen tagadjuk, hogy meg tudnánk ölni, aki ezt a szemünkre veti.

Viharban

Viharban az a fa marad állva, melynek mélyek és erősek a gyökerei.

Gyökered nem a mély múltadban van, hanem a jövődben: tudni azt, *hogymi az életed értelme – ez a gyökered.*

Szavakkal megfogalmazhatatlan.

De azért tudod.

Az igazi gyökér szellemi, és jóval mélyebbre és magasabbra nyúlik, mint ahol a szavak vannak.

Önmaga

Valaha tudták, hogy a legelső, amit egy gyereknek meg kell tanítani, az nem a számtan és a geometria, hanem az, hogy legyen önmaga. Erős, derűs, önbizalommal teli ember, aki – bárhová vesse is a sorsa – megbízhat önmagában.

Mankót adni?

„Az embereknek mankót kell adni.”

Ez a mondat az idiotizmus csúcsa! Teljesen nyilvánvaló, hogy az embert a saját lábára kell állítani.

Bizalom

Csak aki önmagában bízik, bízhat másokban is.
És ez a bizalom minden csalódást kibír. Mert ha a másik megcsalja vagy ellép mellőle, akkor is állva marad.
Csak az van meg, ami belül megvan.
Ez a gondolat messzire visz. Egészen addig a kérdésig, hogy Isten, akiben hiszel, kívül van-e vagy benned.

Önismeret

Az önismeret ott kezdődik, amikor fölismerem, hogy szüntelen hazugságban élek, és önáltatásaimat minden nap és minden órában igyekszem leleplezni.

Megérteni a másik embert

Megérteni egy másik embert csak úgy lehet, ha gondolod a gondolatait, érzed az érzéseit, gyűlölöd a gyűlöleteit, féled a félelmeit és átéled lelkének minden önáltató hazugságát.

Ha látod, mivel csapja be önmagát, és főleg, hogy mennyit tud erről. Rendszerint semmit, vagy nagyon keveset.

Szívtelen ember

Ha lelki „sztetoszkóppal” hallgatózol egy-egy emberbe, riadtan tapasztalod néha, hogy nincs szívhangja. Nincs Istene. Nem vallási, hanem mélyebb, metafizikai értelemben: elvesztette kapcsolatát lényének középpontjával, és magára hagyatva, centrum nélkül pörög a puffedt énje körül.

Levált nemcsak önmagáról, de az egészről is. Zuhanó csillag.
Belecsapódik a földbe, s magával együtt mindent elpusztít maga körül.
Ilyen a szívtelen ember.

Ahol a kincsetek, ott van a szívetek is

Mindenki élni akar. Én mégis láttam embert meghalni azért, mert az induló villamos lépcsőjén nem a korláthoz kapott először, hanem a táskájához, amelyben a pénze volt.

Az volt a fontos neki.

***

„Akarom ugyan a jót, mégis a rossz cselekszik bennem.”

Ezt Pál apostol mondta.

És mennyi mindent cselekedett!

***

Az emberek elhítetik önmagukkal, hogy keresztények, anélkül hogy egy szikrányi szeretet lenne bennük.

Ne tedd szóvá, mert gyilkos indulatot váltasz ki belőlük!

***

Hiába írtak gyönyörű könyveket, prédikáltak, filozofáltak, agitáltak, térítettek, győzködtek, sőt meg is győztek bennünket több ezer éve a sok jóról, szépről és igazról – amit teszünk, homlokegyenest ellentéte mindannak, amit olvastunk, akartunk, gondoltunk és hittünk.

Tudod, miért?

Mert ha a rossz okát kutattad, sohasem önmagadba, hanem másokra néztél.

***

Az igazság rendszerint az, amit nemcsak kimondani, de még elgondolni is félünk. Mindig egy „juj!” élménnyel jár.

Habitus

Amikor már sokadszor akarsz, gondolsz és teszel valamit, az ismétlés beléd vési az információkat, és a „habitusoddá” válnak. („Habitualis” azt jelenti, hogy sokszor ismétlődő, szokásos.)

A habitus nem egyéb, mint a megismételt cselekvések kódolt állapota. A szokásod jellemeddé válik.

Azzá válsz, amit sokszor gondolsz.

Legalább háromszor nevedd mindennap! És köszönts a csillagokat vagy a napsugarat!

A katarzistról

A katarzisz a halálnál mélyebb zuhanás: a fény végső kialvásának fenyegetése. Felébredni csak ettől tudunk.

Ki a felelős?

Lélektani törvény, hogy a hipnotizált éppolyan felelős, mint a hipnotizőr – kölcsönhatásban működnek, és egymást feltételezik. Ezt az igazságot akkor a legnehezebb megemészteni, ha olyan brutális helyzetről van szó, mint a vallásos fanatizmus, a fasizmus, a kommunizmus vagy bármelyik sötét diktatúra, amely azt kéri az embertől, hogy legyen szadista tömeggyilkos, mert ezt parancsolja a „hite” és a kor kollektív követelménye.

Ha nem lappang benned a démon, kihozni sem lehet belőled soha.

Lélekjelenlét

A lélekjelenlét azt jelenti, hogy a lelked jelen van. Egyébként nincs jelen. Százfélé figyel, érzelmek, indulatok, félelmek terelik, a tegnapon rágódik, s a holnaptól fél.

Szétszórtság

A szétszórtság az Istentől való eltávolodás tünete. Isten ugyanis a „közepünkben” lakik. Mai világunk gondoskodik róla, hogy figyelmünket szétszórja, hogy sohase tudjuk meg, kik vagyunk, miért élünk és hová rohanunk.

***

A figyelem: értelen. Nincs benne „Én figyelek” – csak *Figyelés*. Kezdetben van az én, a fegyver, a céltábla, a célkereszt és a tízes kör – és akkor húzom meg a ravaszt, amikor mindez összejön, és az „én” eltűnik. Szinte magától sül el a puska.

Isten tudja!

Lelkünk valódi igazságát csak Ő ismeri, Isten, aki minden fejbe belelát! Aki ezt a sok fejet teremtette, ismeri lelkünk Tőle örökölt csodálatos varázshatalmát, és tudja, hogy mindegyikünkben gyári hiba van: *nem fejünk van, hanem önfejünk.*

Önismeret és önbizalom: egy

Ha belenézel egy oroszlán szemébe – és ezt csak akkor mered megtenni, ha rács mögött van

–, nemcsak mellbe vág a tekintete, de az a benyomásod támad, hogy ez a lény teljesen tisztában van önmagával.

Tudja, hogy oroszlán.

A majom nem biztos benne, hogy majom. * * *

Mások helyett sem élni, sem meggyógyulni,
sem megjavulni nem lehet.

Isten

Isten nem egy láthatatlan égi hatalom, hanem legbenső valóságunk. Felismerése nem betűkön és tanításokon, hanem a legmélyebb önismeretünkön múlik.

Nincs olyan ember, aki Istenről a maga mélyen eltemetett „ösztöneivel”, félelmével, boldogtalanságával, hiányérzetével ne sejtene valamit.

Az igazi harcos

Az igazi harcosnak nem félelmét, hanem énjét kell legyőznie.
Ő az, aki fél benne.

Gyengeség

A gyengeség nem természete a lelkednek, hanem szerzett tulajdonsága. Negatív érzések, gondolatok és lustaság eredménye. Amikor „elhagyod magad”. Igazi természeted isteni és erős. Erre akkor döbbsz rá, amikor „erőt veszél magadon”.

Veszély

Aki önismeret nélkül bármiféle vallásos vagy spirituális útra tér, ki van téve annak a veszélynek, hogy egész életét elejétől végig elhazudja.
Hiába él.

Önuralom

Önmagunk megismerése egyben önmagunk legyőzését is jelenti.

Hétfejű sárkány

Ha valaki lelki vagy sorsproblémával fordult hozzám, onnan tudtam, hogy jó választ adtam, ha nagy tiltakozást és heves indulatot váltottam ki benne.
Bajainkat és vétkeinket hétfejű sárkánnyal őriztetjük.

Kérdések önmagunkhoz

Aki az önismeret útjára lépett, sohasem okolja a másikat a saját rossz közérzetéért.

Ha valaki például kihozza a sodrából, nem fogja gyűlölni ezért, hanem megkérdi magától:

- Miért vagyok én kihozható a sodromból? És ha diktatúrában él:
- Miért vagyok én elaljasítható?

MÁGUSOK VAGYUNK

Mágusok vagyunk

Vágyainkkal, hitünkkel és tévhitünkkel, de főleg a tudattalanunkba rejtett „életeképeletünkkel” formáljuk magunkat és szüljük meg a jövődönket.

Író és színész

Sorsod drámájának nem csak szereplője, de szerzője is vagy. Magad írtad, és most is írod és játszod, szüntelenül.

Amit nem tudunk

Nem tudjuk, hogy életünk tervét már jóval a születésünk előtt elkészítettük. Éppúgy nem tudunk róla, ahogy testünk sejtjei sem tudnak a beláthatatlan múltból hozott emlékek genetikus kódjeleiről, amelyek működtetik. Meditálj ezen, mert biztos másképp gondolod.

Mit javasol a jós?

A mágus ott befolyásolja a dolgokat, ahol még csak gondolati szinten vannak. Ahol még csak energiák. Léttervek. Ideák. Minden gondolatból születik – ha a szellemi világba látsz, egyben előre is látsz. Csíráállapotukban ragadod meg az eljövendő eseményeket – formálhatsz rajtuk, és dönthetsz: „világra hozzam-e vagy sem?”

A „jós”, „javas” magyar szavak erre a titokra utalnak. Nem jövendőt mondanak, hanem javasolnak.

***

A lepke a hernyó jövője.

Kollektív jövő

Lelkünkben nemcsak a saját jövőnk olvasható ki, hanem mindazoké, akiknek sorsa, akár a legtávolabbról is, összefügg a miénkkel.

Gyermekkori álmomban négy évvel előbb láttam a rommá bombázott Budapestet és sok halottat, mint a valóságban. És barátomat is láttam holtan, akivel este vidáman játszottam. Amikor az anyja sikoltott a szomszédban, rájöttem, hogy én ezt már álomban hallottam.

A világ megváltása

A világ „megváltása” nem ott kezdődik, hogy a társadalmat felforgatom, hanem ott, hogy önmagamat gyökeresen megváltoztatom.

Nincs fordított út. Még Jézus is úgy kezdte, hogy negyven napon át egyedül küzdött a pusztában, önmagában, a Sátánnal.

Szenteletlen kézzel és zavaros ambíciókkal nem lehet a társadalmat megváltoztatni.

Ki meng

A gyerek nevelését kínaiul úgy hívják: „ki meng”. Azt jelenti, hogy felfedni azt, ami el van rejtve benne.

A tudat világossága

Ha felkel a nap, minden látható lesz. Nemcsak a szép – a ronda is. A tudat fényében előtűnnek a gyengeségeid, riasztó hitványságaid is... De nem baj! Legalább látod, mit hazudtál magadnak a homályban, mi betegített meg, és rájössz, hogy a Fény erősebb, mint a sötétség.

Nagy előny

Az igazi harcost nem foglalkoztatja a nyereség vagy veszteség gondolata. Ellenfelét fogva tartja a győzelem éhsége és a veszteségtől való halálos rettegése – de ő szabad.

Nagy előny!

Három samuráj igazság

Az első: a sötétség az a tévhit, hogy te világítasz. A fényemberek mind fölfelé néznek, mert tudják, hogy a világosságuk onnan ered. Egyetlen érdekük, hogy átlátszók. Énjük nem töri meg a fény útját: átsugárzik rajtuk. A bölcs, ha mozdul, csak követ.

A második: akkor vagy a legeredményesebb, ha a saját természeted szerint élsz. A macska akkor nyer csatát, ha a legmacskább.

A harmadik: ott lehetsz a legértékesebb, ahol az élet a legtöbb akadályt állítja eléd.

A gyűlöletről

A sötétség nem azért gyűlöli az igazság fényét, mert más „világnézetet” vall, hanem mert leleplezi a hazugságait. Letépi az arcára hazudott maszkot, és láthatóvá teszi igazi valóját.

Ez gyilkos indulatot vált ki.

A legtöbb vallásháborúnak, eretneküldözésnek, de néha még egy házastársi veszekedésnek is ez az oka.

Minden zsarnok megbukik

Ugyanaz az erő, mely a magasba emelte, ellene fordul, és porba tiporja a diktátorokat.

A Sátán abba bukik bele, hogy sátáni. És a gyűlölködő abba, hogy a saját gyűlölete fölzabálja.

Szülés

A legnagyobb dolgokat nemcsak belül kell létrehoznod, de hagynod kell megérlelődni is.

Hit

A legmerészebb álmaidat is megépítheted – csak lassan. Téglánként.
De vigyázz! Minden egyes téglánál látni kell az egész házat! Tudni kell, hogy a kezekben lévő valóságos téglának a még csak benned élő álm-ház falában hol van a pontos helye.

Ez a hit.

Az a ház más síkon már létezik. Van – te csak megépíted.

Ösztön és hit

A természetben „öszönnek” nevezzük azt a hit-erőt, amely arra „öszönzi”, hogy szaporítva- növelve-dúsítva fákat, virágokat, állatokat bűvöljön magából – azt a *megvalósító hatóerőt*, amely létrehozza mindazt, ami a magok rejtett álmában élt.

De az emberi léthez az ösztön kevés! Mert szellemi lény! Intelligens hit kell hozzá, értelmes „mágikus-magerő”, hogy élettervét realizálni tudja.

Ki a felelős?

A mai embernek az a meggyőződése, hogy sorsa alakulásának öt felelőse van:

A genetika.

A szülei.

Más emberek.

A társadalmi körülmények.

És a vakszerencse.

Föl sem merül benne, hogy mindenért önmaga a felelős.

Amíg így gondolkodik: menthetetlen.

Ha jól élsz...

Ha jól élsz, tudni kell átváltoznod.
Nincs „Elértem végre!”, mert menni kell tovább új szerepben, új kihívásokkal, új élet-felfogással.

A beteljesülés feltétele

Kisfiúként ültettem el a vágy magját magamban, és mostanában, öregkoromban aratom le a termését.

Mert más, aki ültet, és más, aki arat.

A beteljesülés feltétele éppen a vágyódó, reménykedő lényünknek az átváltozása.

Megvalósítás

Ha akarsz valamit az élettől, bármit, amit megvágysz vagy elérni szeretnél, ahhoz egyszerre kell „férfinak” és „nőnek” lenned. A vágyad megtermékenyít – és utána lassú, türelmes munkával és szenvedéssel ki kell hordanod. Ez a megvalósítás alapja.

A tudattalan varázslata

Az, ami valóban megvalósul, lelked ismeretlen mélyéről ered.
Keveset tudsz róla, *hiszen a földi életednek éppen az a célja, hogy a tudattalan tudatossá, a láthatatlan lelki tartalmaid láthatóvá váljanak.* Hogy körülnézz, mint egy vulkánkitörés után, és lásd végre, mi rejtőzött a mélyben.
Ha a tudattalanod mélyén mohóság él és hatalomszomj, hiába akarsz akár a legnemesebb szándékkal is – mondjuk – igazi kommunista, demokrata, buzgó katolikus vagy jámbor buddhista lenni, sohasem fog sikerülni, mert a tudatos gondolatnak a megvalósító ereje *százszor kisebb*, mint a Tudattalané.
Egyéni és kollektív sorsunk sajnos nem az eszméinkből lesz, hanem abból, amit a szőnyeg alá söpörtünk.

A tett gyógyító ereje

Igazi gyógyító hatása csakis a tetteknek van. Pusztán gondolattal, akarással, hittel, elméletekkel nem lehet egy görcsös gócot feloldani. Csakis úgy, ha a lelked „kiéli” a gondolatot – felhozza az anyagvilág szintjére és megvalósítja.

Amikor egy gazdag ifjú azt kérdi Jézustól, mit tegyen, hogy elnyerje az örök életet, Jézus nem azt feleli neki, hogy „Gondolkozz pozitívan”, nem is azt, hogy „Higgyél bennem!” – hanem azt, hogy „ADD EL MINDENEDET!”

Fogd a pénzedet, és hajítsd el!

Tudjuk, hogy az ifjú nagyon elszomorodott.

A mag a maga mágusa

Minden magban egy életterv rejlik, s erről „tud” is. Tudja, mi lesz belőle.
Különben képtelen lenne megvalósítani.
(Mai nyelven: a mag informálva van.)

Mindent meg kell szülni

A világirodalom legnagyobb drámája, a Hamlet, arról szól, hogy csupán *a gondolatnak nincs megváltó ereje*. Semmi. Még akkor sincs, ha zseniálisan és sokszor gondolja valaki ugyanazt.

Tetté és életté csak az válik, amit az ember nagy küzdelemmel megérlel magában és megszüli.

A teremtő gondolatról

Teremtő gondolat az, ahol a Hit, az Értelem és a létrehozó Erő (mágia) együtt van.

Bármelyik hiányzik, a gondolat nem válik valóra, vagy ha mégis, torz lesz, nyomorék.

Tudod, és nem tudod

Hogy a lelkedben hol lakik a Mágus, nem tudni, de bűvészetének „frontvonala” a tudat és tudattalan határán van. Itt van az *átváltási sáv*, mely a szellemi világot összeköti a földi világgal. Innen tud az energia anyaggá, a látomás testté és a vágy sorssá alakulni.

Csakis innen képes bármi is az életedben megvalósulni.

Ezért minden, amit teszel és alkotsz, *félig tudatos és félig tudattalan*. Vagyis tudod is, nem is tudod, miért alakult így az életed.

Test-lélek-test

Bár tudnánk pszichoszomatikus úton ugyanolyan látványosan gyógyulni,
mint ahogy beteggé tesszük magunkat!

A rossz varázsló

Ha el vagy hívva, tudd, hogy Valaki benned annyira éhes, hogy inkább állandó rossz lelkiismeretben tart, csak hogy ő jól lakjon.

Valaki uralkodik rajtad!

Nem az étel kell neki, hanem az öröm. De lehet, azt akarja, hogy súlyos zsírruhát öltösz,

hogy valami nagy mulasztásért felmentést adjon neked. Önvédelmi zsírpáncélba öltöztet. Tortában és tésztában eszi meg az örömet, sem hogy valóban boldog légy.

Annyira éhes, hogy az életedet is megrövidítheti.

Mohósága erősebb, mint a halálfélelmed. Egy diktatúra áldozata vagy.

A megvalósításról még egyszer

Azt mondtam, a megvalósításhoz három erőre van szükséged.

Hitre. Tudásra. Mágiára.

A Hit – a „lesz!” bizonyossága.

A Tudás – hogy érted is, amit teszel.

A Mágia – hogy a létrehozás erejével rendelkezel.

Egy valamit kihagytam.

AHősiességet.

Vagyis, hogy mindennap föláldozod magadat a célod érdekében.

Ha csak az egyik hiányzik a négyből, nem jön létre semmi. Vagy torzszülött lesz.

Zombi.

SZELLEMVILÁG

Tudás és hallás

Hozzá kell szoknunk ahhoz a gondolathoz, hogy a tudás és a hallás összefügg. Nem az a bölcs, akinek a „feje tele van ismeretekkel”, hanem az, aki ezenfelül még kapcsolatban áll a szellemi világgal is. A „bölcs” kínai írásképe egy nagy fület és kis szájat ábrázol: bölcs az, akinek „füle van a hallásra”, ahogy Jézus mondja.

Igaz gondolat

Minden igaz gondolat fönről kapott.

Aki úgy véli, hogy csakis a sajátja, az megtéveszti önmagát és másokat is.
És persze amit mond, nem „egészen” igaz.

Spiritus sanctus

Jézus a tudás átadását nem élő mesterekre, gurukra és papokra bízta, mint a keleti hagyományok. És főleg nem tanítványainak a saját eszére – hanem a Szent Szellemmel való közvetlen kapcsolatra.

Minden keresztény embernek és valódi közösségnek „angyala” volt, és van a mai napig is. Tudtommal a keresztény az egyetlen vallás, mely a hiteles tanítást nem földi embertől, hanem a magas szellemvilágból kapja.

Adó és vevő

Angyal, ha sűg, mindig csak a benned lévő angyalit tudja megszólítani.
Ha nincs benned, nem érted, vagy egyáltalán nem is hallod.

A Sors láthatatlan szövete

Ha egyszer lehullik szemedről a hályog, meglátod a láthatatlan világ csodálatos munkáját. Sok lélek szövi a sors szövetét, és mindegyiknek saját, önálló vizsgafeladata van benne.

Innen ered az ősi mondás, hogy csak azt hozd helyre, amit te rontottál el. Ha nem te voltál, „hagyd, hogy az ügy megoldja magát”.

Nem szabad mások dolgába illetéktelenül beavatkozni, még jó szándékkal sem.

Sok szülő esik ebbe a hibába.

Mikor kezdődik?

Egy párkapcsolat nem akkor születik meg, amikor először meglátjuk egymást – és nem akkor megy tönkre, amikor ellehetetlenül. A lélek láthatatlan világában minden előbb történik.

Nem „véletlenül” mentél oda, ahol későbbi pároddal megismerkedtél. És nem akkor hagytad el, amikor „betelt a pohár”.

Minden a láthatatlanban kezdődik.

A pszichológus a folyamatokkal – a léleklátó a csírákkal foglalkozik. Látja, milyen jövővel vagy terhes.

Szomorú angyalok

Ósi – tehát igazi – értelmében a „közösség” csak részben jelentette a földi népet, az emberek látható gyülekezetét. A többség láthatatlan volt, és a szellemvilágban élt.

Minden nagy közös esemény, tánc, ünnep, szertartás, mise, de még a színház is – amíg valódi volt – nemcsak földi ünnepe, de a láthatatlan „szellemnép” eseménye is volt.

Résztevőinek jó része ugyanis nem testben élt.

Ezt a legmagasabb kultúrák éppúgy tudták, mint a lesüllyedt, bennszülött törzsek – csak mi, lelkileg teljesen megvakult nyugati emberek nem látjuk.

Nem is halljuk, amikor hajlongunk a tapsban, hogy a szellemvilág kifütyül minket, és az angyalok elszomorodnak.

Láthatatlan középpont

Valódi közösség nem jöhet létre a szellemvilágból való megszenteltség nélkül.

Amelyik közösségnek nincs „angyala”, az nem több, mint egy csorda vagy egy törékeny érdekszövetség.

(Ez egy házasságra is vonatkozik.)

***

Sohasem az a kéz enged el, amelyik felülről tart, hanem az, amelyik alulról kapaszkodik. ***

Gyengéden simogatni csak erős kézzel lehet.

Hála

Bármit elérsz az életben, köszönd meg Istennek. Akkor is, ha úgy véled, saját erőfeszítésed munkája. Egyrészt nem láttad a rajtad kívül működő segítő erőket – másrészt a benned lévő minden talentum is az Övé.

Ha lelked nyitott a viszontválaszra, tapasztalni fogod, hogy Isten is hálás neked.

A „Köszönöm” kölcsönös.

Médium

Az igazi médiumokban – ahogy egy jó művésznél is – egyensúlyban van az ihlet és az értelem.

A sugalmazottság csak akkor hiteles, ha a próféta maga is érti, amit mond. Az értelmetlen transzállapotban lehet, hogy a médium magasrendű adót hall – de a gondolatok, melyeket kimond, mégis zavarosak, hamisak.

Visszük magunkkal?

Figyeld meg, hogyan működsz: a tárgyaktól várod lelked változását – és nem fordítva. Úgy érzed, hogy a birtoklással nemcsak valamihez jutottál, hanem más valaki is lettél!

Ha majd lelki szemekkel láatsz, észre fogod venni, hogy minden anyagi vágyunk (pénz, kocsi, lakás, kert, egy karkötő, egy nyaklánc, sőt, még a kedvenc foteled is) részévé válik az érzelmi s energiatestednek. Pszichédben egy létező „finom anyagi” valóság lesz, beléd szervül, és mindenhová jön veled.

Titkot mondok: még a halálba is!

Viszed magaddal – holott nincs már.

Amit itt „anyagi birtoklásnak”, „enyémnek”

nevezel, lelki tény is, amit szellemi tekintettel sokáig látni is benned.

A lélek országában minden létezik...

Hamlet holt apjának szelleme talpig vértben, fegyverben tér vissza a helsingőri várba. Vagyis abban a „jelmezében”, amelyben győztes háborúit vívta valaha.

Nem a féltékeny férj, nem is a meggyilkolt, palástos király, hanem a Hadvezér szelleme jelenik meg a fia előtt. Ezért döbben rá Hamlet királyfi, hogy itt nem magánbosszúról, hanem háborúról van szó – a haza sorsáról.

„Rohadt az államgépben valami” – mondja az egyik őr, aki megpillantja a holt király szellemét.

Mert ezt az „asztrálvértet” nemcsak a feldúlt lelkű királyfi, hanem többen is látják.

Az egyszerű katonák is.

Vagyis páncél, sisakrostély és fegyver „odaát” is van – *alélek finomanyagi világában minden létezik!*

„Oly anyagból vagyunk, mint álmaink” – mondja Shakespeare.

Ami a földi-testi világban van, az a lét minden síkján a valóság képét öltheti fel.

Ha a nyakláncodat letépi rólad egy rabló, nemcsak a nyakadról – a lelkedből is kiszakítja.

A lelked is vérzik. Érzed a hiányát.

Enyém!

Nem lenne pokol és rossz álm, nem lennének gyötrelmeink és olthatatlan szomjúságaink a túlvilágon, ha mindaz, amit a mohó „enyém-élményben” megéltünk, nem jönne velünk.

„Ahol a kincsetek, ott van a szívetek is”

– mondja a Mester. Amivel önmagadat azonosítottad, mindaddig benned van, míg az azonosulás mágiáját föl nem oldod.

A fizikai halál ehhez kevés.

(Dickens ezt pontosan tudta. Meg is írta a *Karácsonyi énekben*. A lelki láncokat, melyeket az életben kovácsoltunk magunkban, a halállal sem lehet levetni.)

***

A pénzéhség nem anyagi, hanem lelki kérdés.

Benned szól a külső hang is

És ha a Szent Szellem megszólít – nem tudom, volt-e ilyen élményed –, belülről hallod. Mert *akit* megszólít, lelked mélyén él. Amit kívülről üzen, belül szól. Mintha valaki benned mondaná!

Ez nem csak a médiumitás, de minden lélekkapcsolat titka: amit kívülről kapsz, a te Lelkedben szólal meg.
Ha hallod...

A hülyeség fáj

Csodás nyelvünk, a *Tapasztalást* a*Tapintással*, vagyis a legérzékibb élménnyel rokonítja.

Tap... Tap.

Hozzá kell érned. Meg kell tapogatnod.

Szoktuk mondani: „Ha a hülyeség fájna!...” Szerintem fáj! Minden szenvedélyünknek, hiúságunknak, önzésünknek van egy olyan foka, ami már fáj. Amikor visszapattan a pofon, és pofon vág. És csakis ebből tanulunk, semmi másból! Betegségünk is ezért tanít – ha megértjük, mit üzen. Vagyis az érzéki élményből okulunk igazán, a földi történésekből – amikor a láthatatlan benső valóságunk sajgó, keserves tapasztalattá válik. Amikor az élményeket tapintani lehet.

És ez csakis a földi síkon lehetséges – a szellemi világban nem.

Ezért születünk a földre, vállalunk halandó testet és nehéz sorsot. Ahogy anyám mondta: „A Mindenségben itt van a bérelszámolás.”

Belső hajsza

Aki egy eszelős hajszából zuhan át a „másvilágra” – rendszerint hirtelen halállal –, odaát még rohan tovább. Az űzött lélek átviszi magával az űzöttségét, mert ez a megkergült állapot a lelkében csillapíthatatlan rezgéssé vált, és csak nagyon nehezen lehet megnyugtatni: „Most már lazíts, pajtás! Meghaltál, itt már nincs idő.”

***

Minél távolabb élsz a benned lakó Istentől, annál gyorsabban kell rohannod.

Reinkarnáció

Ha az a hited, hogy csak egyetlen életed van, akkor egy nagyon igazságtalan Istent kell elképzelned. Szeszélyes Hatalmat, aki vaktában büntet és jutalmaz; vén gazembereket támogat, csecsemőket megfojt, és fiatal életeteket könyörtelenül elpusztít; a jókat kínszenvedésre ítéli, a méltatlanokat bőségesen megjutalmazza – hiszen látod, mi folyik itt!

És azt el tudod fogadni, hogy a Természetnek a fejlődésre sok milliárd éves lehetősége adatott
– a léleknek a tökéletességre, megvilágosodásra, megtérésre pedig csak egy villanásnyi élete, sokszor még annyi sem?

Ahhoz, hogy tagadd a karma törvényét, és csak egyetlen életben higgy, nem szabad gondolkodnod sem a saját szellemed, sem egy Tökéletes Intelligencia felől.

Van-e idő a túlvilágon?

Gondolkodtál ezen?

Mert nálunk, a Földünk forgásához mérve vannak évek, napok, órák. De odaát, ahol „az órákon nincs már mutató”, vajon van-e idő?

Van.

Nem idő, hanem intenzitásnövekedés és – csökkenés. Például van, amikor egy fájdalom jobban fáj, van, amikor kevésbé.

A lelkiállapotaink örvénylenek itt. Az, hogy valami a túlvilágon „elmúljon”, nem lehetséges, mert nincs elmúlás. A léleknek csak állapotai vannak, kora nincs. Ezért használja a Biblia, de még a túlvilági viszonyokat oly jól ismerő Dante is a pokolbéli és purgatóriumi állapotokra az „örök” szót, mert a „van” ott csak lüktet, de nem múlik el. Nincs mulandóság. Nincs az, hogy másnap eláll az eső és kisüt a nap, mert önmagad kozmoszában forogsz, és aszerint, hogy a lelked az éberség milyen szintjén él, kap ez a szó, hogy „Örök”, különféle jelentéseket.

Örök jelen

Volt már olyan, hogy álmodban tudtad, emlékszel a régmúltadra? „Amit most látok, régen volt! Ez csak emlék!” Vagy: „Ez nem most van, ami velem történik, hanem holnap lesz!”

Volt ilyen élményed?

Lehetetlen.

Ez csakis akkor fordulhatott elő, ha már közeledett az ébredésed, s félig átláttál már az éber világodba.

Amíg álmodsz, mindent jelenként élsz meg.

Minden VAN.

Hasonlóan működik lelkünk a túlvilágon is.

Az idő gyógyít

Látod, mennyire hiányzik a szellemi világban az, amitől itt annyira szenvedünk: a múlandóság?!

Ezért szomjazik a lelkünk a földi születésre, mert csakis itt lehet kibontani végre az öröknek tűnő gubancokat, az idő csodálatos kegyelmével.

Platón

Platón azt mondja, hogy „Az Idő az örökkévalóság mozgóképe”.
Lelkünk sötét foltjait csakis itt a földön, az idő folyójában tudjuk kimosni.

A Teremtő ideje

Isten az időt önmagának is teremtette, hogy kilépve az örökkévalóságból, végtelen sok lénybe vetítse magát, és sokféle történetben, „mozgóképből” élje ki mindazt, ami benne, mint Teremtőben feszült.

A legnagyobb baj, ha soha sincs időd – nem tudsz kibontakozni.

Érettség

Legbelső valónknak sokkal hosszabb története van, mint ahogy sejtjük. A lelki érlelődés más más színvonalán tartunk.

Az, hogy valakiben mennyi tapintat, illem, megértés, finomság, önuralom, bölcsesség, tisztaság, alázat, önérzet, tisztánlátás, jóság, netán bölcs derű van, az nem az egyetemi végzettségen múlik.

Ez érettség kérdése.

Érezzük a másikon, mennyire érett lélek. Néha a kisgyerekekünkön is.

Mennyország

A „Mennyország” nem valami ismeretlen újnak a felfedezése, hanem az elveszített hazádra való emlékezet.

Ha létezik állapot, amelyben otthon érzed magad, az a Mennyországod. Minden más élethelyzet csak azért lehet egy suhanó pillanatig kellemes, mert hasonlít hozzá.

Egyszer élünk?

Nem is értem, hogy az „egyszer élünk” hiedelmében élő vallások hogyan képzelik el szellemünk-lelkünk teremtését, jövőjét, és múltját. Feltételezik, hogy Isten minden egyes földre küldött lelket úgy szaggatja ki Önmagából, először és utoljára, mint a jó háziasszony a friss nokedlit? Egyetlen villanásnyi életre pottyant bele minket, ebbe a sok milliárd éves anyagvilágba? És mit hozunk magunkkal? És miért? És honnan jöttünk? És hová megyünk? És mi van egy elvetélt magzattal? És egy tíznapos csecsemővel, aki meghal? Egy nem sikerült nokedli? Miért gyengeelméjű az egyik és lángelme a másik? Így nemcsak hogy óriási az esély-különbség, de a feladat, hogy elérjük a teljességet, lehetetlen.

Istentől Istenig

A reinkarnáció törvénye éppen úgy működik, mint a természeti világban a magról magra öröklődés végtelen folyamata.

Önvalónk hosszú utat tesz meg Istentől Istenig.

Új és új én-szerepeket ölt magára, új sorsfeladatokat él meg, s bár ezek a szerepek különbözők, s nem tudnak egymásról, és az eredendő sötétséggel való háborúságuk is más és más – mégis folytatódik a lényeg, és a tapasztalatok összefüggő láncolatot alkotnak. Éppúgy, mint az anyagi természetben: a múlt kódolt emlékeivel születik minden, és folytatódik egy új életben.

Érett lélek

A „magasrendűség” nem azt jelenti, hogy valaki rendkívül művelt, és nagy verseket tud írni, hanem azt, hogy a szeretet érettebb állapotban van benne. (Az ilyen mögött minden bizonnyal az önzés összetörésének és megfizetésének fájdalmas, sok szenvedéssel teli tapasztalatai állnak. Más szóval: a katarzisos sora.)

Léleklátásról

A szellemvilágban a gondolataid épp olyan valóságosak, mint itt a földi világban a tested, a szemed, a síró vagy a nevető arcod, melyek érzéseidnek hol őszinte, hol hamis tükröződései.

Amit ott gondolsz: van. Nem kell hozzá idő, még annyi sem, amennyi a villámfény és dörgés között eltelik: azonnal látszik.

Nem lehet elrejteni.

A haragod ott éppúgy látható valóság, mint most egy fenyegető, komor arckifejezés.

Nem látjuk a holtakat

A kemény jég számára a pára nem látható. Nincs is talán. Pedig nemcsak édestestvére, hanem ugyanaz, mint ő: víz.

Csak más valóságban élnek.

A jégkockának, ha olvadni kezd és elpárolog, lehet, hogy halálfélelme van. Azt hiszi szegény, hogy semmivé válik.

Felejtés és tanulás

Legtöbbet csecsemőkorunkban felejtünk

– azt, hogy kik vagyunk és honnan jöttünk. Elfelejtjük szellemi hazánkat, lelkünk végtelenül gazdag múltját és sok-sok tapasztalatát. Elfelejtjük – vagyis szinte felhozhatatlanul elmerül bennünk.

De ekkor tanuljuk a legtöbbet is – azt, hogy kivé kell lennünk itt, a világ színpadán.

Nézz egy csecsemő tágra nyílt, óriási szemébe!

Nem gyerekszem!

Még ott van mögötte a mindentudás elhalványuló bölcsessége – kis Buddháé minden babaszem –, és hamarosan megjelenik benne az új világra való ártatlan rácsodálkozás tudatlan, gyermeteg fénye.

Lelkünk halhatatlan

Mikszáth Kálmán művében, a *Különös házasságban*, visszatér a vadászaton halálra sebzett Medve doktor szelleme, és azt mondja barátainak a túlvilágról:

– Megígértem, hogy eljövök megmondani, mi van a másvilágon. Ne fizessétek a doktorokat! A halál voltaképpen jelentéktelen csere. A lélek helyet változtat, a test alakot.

A nyelvek titkai

Hogyan született a nyelv, nem tudjuk, de egy nép nyelve megcáfolhatatlanul bizonyítja – sokszor még a legnagyobb romlás ellenére is –, hogy a szellemcsalád lényeglátása mennyire volt valaha mély és hiteles.

Megtisztulás

Hamlet apjának szelleme visszatér a túlvilágról, és megtorlásért liheg.
„Ha szeretted édes atyádat valaha, bosszuld meg rút, erőszakos halálát!”
Vagyis a fia legyen gyilkos miatta.

A papa nem tért meg odaát.

Shakespeare tudja a titkot: attól, hogy valaki lemegy a földi élet színpadáról, még nincs megváltva.

Hiába vész el a test, a psziché működésén a halál még hosszú ideig nem változtat: akit erőszakosan megöltek, ölni akar, erőszakosan és kérlelhetetlenül.

„Lenni, vagy nem lenni...”

Az igazán nagy féltők sejtik, hogy a halálukkal sok minden elenyészik ugyan, de azokat a gubancokat, melyeket sem sikerült életükben megoldani, tovább kell hurcolniuk magukban.

A nagy féltő nem lesz öngyilkos.

A láthatatlan úthálózat

Az óriási rendező pályaudvarnak, melyet Életnek nevezünk, csak az e világi vágányait látod – arról már fogalmad sincs, milyen távoli vonatok érkeznek ide számodra ismeretlen, láthatatlan szellemi világokból.

Valakivel találkozol. Társad lett. Fogod a kezét. De nem ismeritek, fogalmatok sincs arról a végtelen úthálózatról, amelyen most éppen egymás mellé érkeztetek. Most egy darabig talán együtt mentek tovább...

Nem tudjátok, honnan jött, és ha végleg búcsúznok kell, nem tudjátok, hová tűnt a másik.

Angyali segítség

Az isteni beavatkozás jele, hogy észrevétlen. Mert aki műveli, láthatatlan.
Másik dimenzióból hat.
És nem jön ki a tapsra.

SZERÉNYSÉG

Légy nádszál!

Egy magas nádszál azért nem törik meg a hó súlyos terhe alatt, mert lágyan és alázatosan a földre hajlik.

Attól még nagyon erős marad. Sőt, a meghajlástól még erősebb.
Harcművészek rejtett tudása ez.
Ne próbáld meg, míg nem vagy teljesen értelen.

Siker

A sikerbe több ügy bukott bele, mint a vereségbe. Kevés ember van, aki a nyert csata után is megőrzi a szerénységét. A legtöbb párt és jó ügy akkor kezd rohadni, ha győz.

Az igazán nagyok

Az igazán nagyok mindig szerények, mert tudják, hogy egy náluknál hatalmasabb urat szolgálnak.

Nevezik Istennek, Igazságnak, Szépségnek, Sorsnak, Öntudatnak, Becsületnek, Tudásnak, mindegy. Tudják, hogy szolgálatban vannak, és teljesítményük értékét sohasem fogják csakis önmaguknak tulajdonítani.

Szokrák

Ha tudod magadról, hogy szerény vagy, nem vagy szerény. Csak aki nincs tudatában annak, hogy szerény, az a valóban szerény.

***

Ha szerény vagy, a veszéstől nem félsz, és a győzelem nem részegít.

***

Szolgálgj, de ne úgy, mint egy szolga, hanem úgy, mint egy király.

***

Ha kell, add oda mindenedet, de ne tórd, hogy kizsákmányoljanak.

***

Nem akkor vagy alázatos, ha hagyod magad megalázni, hanem akkor, ha bátran kiállsz a rád bízott ügyért.

Szerénynek senki sem születik. Ezt csak nagy önismerettel, életismerettel és a mérlegelés jógájával tudod elérni.

***

A *mérlegelés* azt jelenti, hogy az egyik oldalon van a pöfeteg gőg, a hatalomvágy és az elvakult önzés – a másik oldalon a megalázottság, szolgálalkúság és az aggodalmasan remegő gyengeség.

A szerénység pontosan középen van, ahol mindebből semmi sincs, csak méltóság, szabadság és az isteni egység végtelen ereje.

***

Ha nem akarod, megkapod.

Mikor?

Ha szerény vagy, tudod a választ: amikor itt az ideje.

***

Ha szerény vagy, tettet jutalmával nem törődsz: maga a tett az örömed.

Néha a szerény is háborúzik. Ilyenkor az Igazság Kardja ragyog a kezében.

Igazi áldozat

Áldozatot az ember mindig olyan valamiért vagy valakiért hoz, amibe vagy akibe „szerelmes”!

Ezért nem tudja, hogy ez áldozat. Csak azt tudja, hogy szerelmes.

A bölcsek ereje

A szelíd erő azért hatásos, mert nem szül ellenállást. Szinte észrevétlen, és ugyanakkor mindenhová elér. A gyanútlan ego kemény önvédelmét kijátszva bebújik a rejtett gondolatok közé, és finom sugallataival átrendezi a tudattalanunk világát.

Ez a bölcsek ereje.

A nyúl és az oroslán

A szelídség a legnagyobb erő.
A nyúl nem szelíd, csak gyáva.
Mert gyenge.
Szelíd csak egy oroslán lehet.

Igazi érték

Ha igazi értéket kutatsz az embervilágban, az rendszerint lent van, hírnévtől, gazdagságtól, pompától, hatalomtól távol – és ha egy-egy értékes ember a mélységből véletlenül mégis a felszínre vetődik, állandó önvizsgálatot tart, hogy lelkileg lent maradjon.

Siker

A sikerben minden ember lelepleződik. Jó esetben önmaga előtt is. Mások tekintetének vonzereje kifelé fordítja, és ki van téve annak a veszélynek, hogy elkezd a tükörnek, mások elvárásainak élni, és a saját, belső gyökereiről letéződik.

A Titanic süllyedése

A baj nem a jéghegy volt – hanem az, hogy megfeledkeztek róla: a pompa, az esztelen dúsgazdagság és a fényűző jólét szenvedélye mélységbe rántja az embert.

Ha visszánézel, látod, hogy minden sikeredet és dicsőségedet akkor készítetted elő, amikor még szerény voltál.

Világbajnok egy sportolóból a verejtékszagú edzőteremben lesz.

***

Az igazi nagyság mindig lent van, és följebb néz. A zenész követi a karmestert – a karmester követi a zeneszerzőt – a zeneszerző követi az ihletét – az ihlet követi az isteni harmóniát.

Bárki gőgje elrontja ezt a folyamatot, az egész műből torzszülött lesz.

***

Jákob létráján mindig állnak egy fokkal lejjebb is. Ezek csakis a te lenyújtott kezedbe kapaszkodva mászhatnak följebb.

Valakinek te is a mestere vagy.

***

Vigyázz! Amikor azt gondolod, hogy mindig neked van igazad, és te tudsz mindent a legjobban: nagy bajban vagy! A vesztedbe rohansz.

Az alázatról

A világ legszebb fogalmával, az alázattal anynyian éltek vissza, hogy nem szívesen használom.

Hamis pénz lett. Hazugság. Önbecsapás. Íme néhány valódi értelme:

Alázatos csak egy király lehet – szolga csak

akkor, ha tudja, hogy ő is király.

Az alázatosság a legnagyobb felhajtóerő.

Olyan, mint a tenger mélyén egy parafa dugó:

minél alább merül, annál hatalmasabb energiával lövi magát a felszínre.

Az alázatosság azt jelenti, hogy az egómat valami magasabb ügy szolgálatába állítottam. Mi ez az ügy?

Hívőnek az Isten.

Tudósnak a Tudomány.

Írónak az Irodalom.

Zenésznek a Muzsika.

Anyának a Család.

Sportolónak a Győzelem.

Kertésznek a kert, parasztnak a föld és az álla

tai, buddhistának a megvilágosodás.

A Mester mindig mélyebben ül, mint a tanítványa.

Tudjuk, hogy a Mennyországban a legkisebb a legnagyobb.

***

Óvakodj a szeretet nélküli tanítástól! Minden agitáció ártalmas.

SORS ÉS ÉLET

Sors és élet

Két akarat van bennünk.

A földi személyiségünk és az Önvalónk akarata.

Az egyik azt mondja: „Egyszer élsz! Használd ki!”

A másik azt mondja: „Örök úton jársz. Tedd azt, ami üdvös és fölfelé vezet.”

Akit az önakarat hajt, az *életet* éli.

Akit az Önvalója, a *sorsát*.

A két akarat, sors és élet, kivétel nélkül mindenkiben összeütközésben van. Akkor is, ha nem tudatos. Önvalónkról nem is tudunk. Ez feszültségünk, zaklatottságunk, boldogtalanságunk, szorongásunk és a sokféle testi és lelki betegségünk alapvető oka.

Belenyugodni a sorsunkba

„Az eredethez visszatérni annyi, mint megnyugodni” – mondja Lao-ce.
Az eredet a mi, nyugati nyelvünkön: Isten.
Belenyugodni csak Isten akaratába lehet.
Úgy is hívják: sors.

Nyugtalanság

A nyugtalanság biztos jele annak, hogy nem adtad át magad a sorsodnak. A nyugtalan szem, kapkodó kéz, zaklatott lélegzés és a szétszórt, türelmetlen elme arról tanúskodik, hogy itt viadal folyik, szüntelen belső küzdelem, és nem tudni még, ki lesz a győztes.

Nem az a baj, hogy örökké rohanunk valahová, hanem hogy sehol se vagyunk.

A jelen csodálatos hatalma

A múltad átírható. Amit most megváltoztatsz, az a múltadat is megváltoztatja. Nem magát, a megtörtént eseményt, hanem a lelkedbe írt hatását és jövőformáló erejét.

A gyökeres tudatváltozás (metanoia, megtérés) és a megváltás összefügg. Új emberré válsz. Ehhez azonban még a génebérszetnél is gyökeresebb tudatmódosulásra van szükséged, aminek például az lesz a következménye, hogy az anyádra, aki tönkretette az életedet, úgy nézel ezentúl, mint egy boldogtalan barátodra. Nem vádolod, nem gyűlölsz – hanem sajnálsz... s talán szereted is szegényt.

A sors eszközei

Ne zavarjon, hogy környezeted nem ért meg, hogy nehézségeket, akadályokat állít eléd. És aki bajt okoz, ne gyűlöld – lehet, hogy akaratlanul is az érdekedben teszi.

Lásd mindenkiben a sorsod külső eszközét.

Könnyű és nehéz

Áldás pedig csak azon van, ami a sorsod
– s nincs azon, ami csupán az életed. Egy nehéz sors lehet értelmes és boldog –
és egy könnyű élet értelmetlen, vacak és szorongásokkal teli.

Nyugalom

Egyetlen igazi nyugalom van: amikor belenyugszol a sorsodba. Akármilyen küzdelmes és szenvedésekkel teli. Nem lázadsz, ambíciók, félelmek nem gyötörnek, nincs már benned semmiféle görcsös „Akarom!” – rábízod magad a végtelen folyamra, amelyen utazol értől az óceánig.

– És mi lesz az akaratoddal? – kérded. –Meggzúnik?

– Nem. Sőt, végtelenül megerősödik. Azt akard, amit a folyam akar.

***

Lelked mélyén – Isten országában – most is béke van, csak nem tudod megtalálni.

Mindenlátó Szem

Hatalmas, kozmikus létterv része vagy.

Hinni a gondviselésben azt jelenti: a Mindenlátó Szem tudja, mi a jó neked.

Ő tudja – te nem.

A jószálmok és megváltozott tudatállapotban kapott jövőbe látások, belső tanácsok ennek a Szemnek a felrebbenései benned.

A „gondviselés” latinul: „providencia”.

„Előrelátás.”

VALAKI néz. És lát. És tud.

És segít.

És vezet.

És szeret.

Te nem látsz.

Ő lát.

Te nem tudod – de Ő tudja, mi a jó neked.

Bölcs előrelátás

Isteni kegyelem, hogy nem tudjuk előre azt, ami lesz. Bölcs dolog, hogy fokozatosan göngyölődik ki előttünk létünk sorsszövege. Össze is roppannánk, ha egyszerre látnánk egész életterhünket, melyet el kell hordoznunk.

Képzeld el, hogy fiatalon rád zúdult volna élettörténetednek minden gondja, csalódása, félelme, minden betegséged, szenvedésed, szerencséd és nyomorúságod, minden találkozásod és fájdalmas búcsúzásod.

Most is írod...

A jövőd nincs teljesen „megírva”, mert ugyan sok mindent hoztál magaddal,
de szüntelenül íródik is.
Általad és mások által is.

Mi lesz veled?

Sorsnak nevezzük a születésünkkel magunkkal hozott élettervünket. Nincs készen! Formálható, alakítható. Ahogy egy szobor ideája is él már a szobrász fejében, de a mű csak a kővel és vésővel való küzdelemben lesz készen, úgy a sorsunk életté válása is folytonosan alakulóban van! Dolgozunk rajta. És a megvalósítástól függ, mi lesz belőle. A bennünk lévő sötét és világos, bölcsen vagy önösen működő akaratunk befolyásolja jövőnk alakulását is.

Kire hallgatsz?

Kire hallgatsz magadban?

Nagy kérdés ez.

Önmagunk „javasai” vagyunk.

Az ember ugyanis élheti a kicsinyke, önös életét – és élheti a SORSÁT is.

Aszerint, hogy kire hallgat magában.

Tanítás sorsról és életről

SORS az, amit szellemházadból magaddal hoztál. Ott formáltad ki jellemedet, életszerepedet, testi habitusodat, és azt a hosszú útnak tűnő, de valójában csak egyetlen lépést, melyet földi életedben az Örök felé, a kiteljesedésed felé meg kell tenned.

Élet az, amit halandó én-tudatod, a földi létbe süppedt személyiséged irányítása alatt élsz, aki nem tud szellemi Önvalójáról, s így nem tud a sorsáról sem. Minden lépését konok, elvakult érdekei vezérlik.

Két énünk van: egy isteni és egy emberi. Erről minden vallás, minden hagyomány és igazi mélylélektan tud – függetlenül attól, hogy a két Én-t másképp nevezi.

SORS az, ami a káosz zűrzavarából a rend felé terel.

Élet az, amikor az „egyszer élek” önzése és szenvedélye irányítja tetteidet.

A SORS harmóniát teremt.

Az Élet diszharmóniát.

A SORSNAK érlelő, messzi távlata van.

Az Életnek rövid távú önző érdekei.

A SORS gyakran nehéz, keserves és tragikus – de értelmes.

Az Élet néha könnyebb és látszólag szerencsés

– de értelmetlen.

Miatyánk

Egyetlen igazi imádság van: kérni az Istent, hogy segítsen sorsod megélésében. Erről szól a Miatyánk. Hogy legyen meg a Te akaratod, ahogy odafönt, a szellemi világban, úgy itt a földön is.

Ehhez állandó segítség kell.

Mert nagyon nehéz.

Az, hogy kimondd: „Ne az én akaratom legyen meg, hanem a tiéd!” az emberlét legnagyobb kihívása és feladata.

Tudjuk, hogy Jézustól mit akart ez az Akarat. A Golgotát.

Kié a kereszt?

Manapság kevesen tudják, hogy a nyakukban fityegő aranykereszt nem egy felekezeti jelvénye, hanem a sorsuk szimbóluma. Megkérdeztem egy lánytól:

- Tiéd ez a kereszt?
  - Hát persze – felelte.
  - Tudod, hogy mit jelent?
  - Hogy keresztény vagyok.
  - És azt tudod, hogy a kereszteden föl kell áldoznod az önzésedet, és meg is kell halnod majd?
- Rátette kezét a kis aranykeresztre, s rám nevetett. Azt hitte, viccelek.

Jósmadár

Ha a költöző madarak között van egy Jósmadár, minden bizonnyal azt mondja majd:

– Erre szálljunk, pajtikáim, mert itt találunk majd egy szigetet, azon egy tizennyolc ágú lombos fát, nem messze a tenger partjától, melynek ágain fészket rakhatunk, és megpihenhetünk.

Sohasem járt arra, mégis tudja.

Sorstalanság?

A „sors” olyan fokig lett az ősi tudásból sejtelemmé, babonás fogalommá, ma pedig már teljesen értelmetlenné, amilyen mértékben az ember szellemhazájáról és legbelső Valójáról megfeledkezett.

A mai ember abban a meggyőződésben él, hogy „sorstalan”.

Bizonyos értelemben igaza is van.

Kertész Imre regényének hőse azért járt poklokat, mert véletlenül zsidónak született. Sohasem gondolt rá. A gyűlölet ébresztette rá, hogy az.

De ennél még tébolyultabb a helyzet: sokan azért pusztultak el, mert tévedésből zsidónak nézték őket. Nem is voltak azok.

Öntudatlan rögtönzések, átlátatlan, önző szenvedélyek, vak indulatok, érdekek és örületek működtetik életünket. Sejtek és agysejtek véletlen játéka. Az utolsó időknek éppen ez a lényege: a káosz elnyeli a rendnek még a látszatát is. Véletlenül születünk s halunk meg.

De légy erős: a Rend a rendetlenség végösszege.

Mert még a téboly és a zűrzavar is sorsszerű.

A sátán hangja

A „sátán hangja” a lelkünknek a földi létbe belevakult, önös hangját jelenti. Ismerős hang! Azt súgja: „Egyszer élsz, soha többé! Vedd el gyorsan, amit csak bírsz, éld ki szenvedélyeidet, és ne a vállalt sorsfeladatodat oldd meg! Éld inkább az önző, kicsinyke életedet.”

„ÉN! ÉN! ÉN! Nekem! Enyém! Adják ide most és azonnal, mert nem lesz több alkalom!” – kiáltja ez a hang benned.

Magerő

Lelkünknek éppolyan végtelen múltja és emlékezete van, mint a testünknek. A „magodban” benne van őseid élete, a te életed, s benne rejlik a beláthatatlan jövőndő lehetősége is.

A Mag a magyar nyelv csodálatos szava.

Mag, Maga, Önmaga, Magvas, Magas, Magasrendű, Magasságos, és véleményem szerint benne van a perzsa-szkíta eredetű szó, a Magia

– Mágia jelentése is.

A Mágia ugyanis ezt a rejtett, teremtő hatalmat jelenti: Magerőt. Jövőteremtő tudást és képességet.

A te dalod szól!

És ez nemcsak a jellemünkre, de életünk történetére, magára a sztorira is vonatkozik – hogy kissé ugyan lehet változtatni, alakítani, módosítani rajta, de lejátszani csak azt a kottát tudod, melyet magaddal hoztál.

Sok mindent variálhatsz. Játshatod rosszul, szépen. Hamisan és művészién. Rögtönözhetsz. Oda is vághatod a hegedűdet, hogy darabokra törjön: „Én ezt nem csinálom tovább!”

Elronthatod az életedet, és kihozhatsz egy sokat vállalt, nehéz sorsból is gyönyörűséget: de akár csúnyán, akár szépen játszod: *a te dalod szól!*

A Feladat

A magunkkal hozott egyéni sorsfeladatról minden igazi tanítás tud. A hindukszvadharmának, a kínaiakmingnek nevezik. Mi „keresztnek” hívjuk, sorskeresztnek, mely életünk feladatát jelenti.

Keresztje nemcsak Jézusnak, de Júdásnak, Nikodémusnak, Péternek, Józsefnek, Máriának és Pilátusnak is volt.

– „Semmi hatalmad sem volna rajtam, ha felülről nem adatott volna neked” – mondja Jézus Róma helytartójának.

Amikor ezt a mondatot meghallotta, igyekezett szabadon bocsátani őt.

De nem volt képes rá.

Pedig tudta, hogy ártatlan.

A hatalom is súlyos kereszt. Sokan össze-roskadtak alatta.

Lelkünk szeme

Minden eseménynek, még a legszörnyűbbnek is van egy átkozott és egy áldott verziója is.

Aszerint, hogyan látod. Lelked szemének optikáját magad választod.

A saját életemet el tudnám mesélni úgy is, mint egy borzalmas rémtörténetet, főleg a háborús gyerekkoromat, de mivel „áldott” szemmel néztem, szépnek is láttam ugyanakkor, és derűsen, bizakodva éltem meg.

A család sorsa

Az értelmes rendnek és a felforgatásnak a drámáját a családban érzékeljük legjobban. A család ugyanis a legszorosabb sorsközösség. És ahol a lelkekben az ego veszi át az egyeduralmat, és a sorsuk helyett vadul rögtönözni kezdenek, ott a családi élet zűrzavaros lesz, és káoszba torkollik.

Olyan, mintha őrültek élnének benne. Egymást ráncigálják, sértik, engesztelik, vádolják, bántják – nehéz belőle menekülni. Ha lehet egyáltalán...

A Hálózat

Hellinger „klánnak” nevezi azt a családnál jóval tágabb közösséget, amelynek sorsszövetébe belehurkolódtunk. Nő ezt akkor érzi, ha a férje beleszeret valakibe. Tudja, hogy itt nem csupán arról van szó, hogy a párját elveszítheti, hanem arról, hogy az egész „hálózat” rejtélyes módon összebonyolódott; az új szereplő ráfonódott a sors szövetére, s ez ráncigálja már a gyerekek, a család, az egész „klán” sorsát is: egyetlen új szereplő mindenki sorsát átírhatja.

(Jól tudják ezt a titkot a futballedzők. Egy új játékos beállításával eldönthetik az egész mérkőzés sorsát.)

Örök válságban élsz...

„Ne az én akaratom legyen meg, hanem a tiéd, Atyám!”

Ez, látod, a mi legnagyobb drámánk: a „személyiségébe süppedt” ember küzdelme a halhatatlan lelkével. Hatalmas figyelmeztetés, hogy még az eszmélés olyan végtelenül magas szintjén, ahol Jézus élt, még ott is milyen hatalmas háborúság ez!

Ott is két akarat van még!

Ne tagadd, és ne is szégyelld, hogy örök válságban élsz – mert ember vagy.

Jövők nincsenek „megírva”

A színdarab, amit születésünk előtt a szellemi világban megálmodtunk, sokkal szebb és értelmesebb, mint amilyen pocsékul eljátsszuk idelent a földön. A „személyiségbe süppedt ember” elveszítette kapcsolatát lelke valóságával, sorsterve mélyen a tudata alá süllyedt, és szellemházát elfeledve csakis a rövid távú „földi” érdekeiért él. Mint a hiú színész: nem azt a színdarabot játssza, melyet a szerző elképzelt számára, hanem amit önző sikervágya szerint rögtönöz magának.

És ezért a jövőnk pontosan nem megjósolható.

***

Minden pillanatunk: sorsdöntő pillanat.

Legyen világosság!

Ez a kiáltás harsant föl az össötétség szorongó csendjében.

A Teremtés a sötétség ellen indított hadjárat.

Kolosszális megújulási tett.

Az, hogy a Teremtő az embert „saját képmására, hozzá hasonlónak teremtette” azt jelenti, hogy örökítette *bennünk azt a hatalmas drámát, amellyel Önmagából az egész Teremtést létbe hívta.*

Így lett a mi lelkünk a legnagyobb háborúság benső színtere.

„Az elfáradt bogarak mind hazatalálnak”

Az életeink során végigjárjuk önteremtő szenvedélyünk minden kálváriáját, eljutunk a forrástól a tengerig – majd honvágyunk támad, megkeressük a folyót, a patakot, a forrást – vagyis létünk rejtett eredetét.

Itt aztán rádöbbenünk valóságunkra.

És visszanezve látjuk már a bukásainkat, „önakaratumk csapdáit”, látjuk, hogyan küszködtünk magunkkal, életről életre; látjuk, hogy teremtő hatalmunkkal visszaélve elvesztettük szerelmes egységünket a Teljességgel.

Az út első felében az embert a különváltság gőgje vezérli. A második felében – a hazatérő fázisban – az alázat és a honvágy.

Az önzés: szétröppenés – a szeretet: összevonzás.

Istentől – Istenig.

Ez a kaland a te kalandod, és az enyém is. Nem tudom, hol jársz éppen. Ha távolodsz még, nem értesz meg. Ha közeledsz, sejted már, miről beszélek.

Legyetek átmenők!

A földön idegenek vagyunk.
„Átmenők.”

Halhatatlan harcosok múlandó testben, múlandó világban, ahol csatáinkat vívjuk.

A föld: hadszíntér. Régen is az volt. Az is marad. A sötétség és világosság harca zajlik itt. Lehet jól élni, dalolni, jókat enni, álmokat szőni, néha még szeretni is lehet, de azért itt szüntelen háborúság van – mert ez itt a Teremtés frontvonala.

De utána hazamegyünk.
Van szellemi hazánk.
Van újjászületés.
És van Sors – vagyis bármit tehetsz ugyan, de el kell számolnod vele.

A döntő pillanatban magunkra maradunk

„Én Istenem, Istenem, miért hagytál el engem?” – kérdi a haldokló Jézus a keresztfán.

Készülj rá, hogy életed sorsdöntő ütközetében magadra maradsz.

Teljesen. Sem másokra, anyára, apára, társra, orvosra, mesterre, sem angyalokra, sem Istenre nem számíthatsz.

Csak önmagadra, egyedül.

Legyen ezért mérhetetlenül erős ez az „önmaga”.

Az élet színpada

Születésünkkel egy drámát hozunk magunkkal, hogy eljátsszuk majd a világ színpadán. Minden drámának az a lényege, hogy megküzdjünk lelkünk sötét részével, hogy levágjuk sárkányunk legalább egy fejét. Mert egy egész élet kell hozzá, sőt, néha életek hosszú sora, hogy akár csak egyetlen lelki szörnyünkkel leszámoljunk – sok bukás és csőd és tönkremenés, hogy a gógból szelídség, az elvakultságból tisztánlátás és a gyűlöletből megbocsátás legyen.

Karma

Megismerni bármilyen szenvedélyem teljességét csak akkor tudom, ha átélem nemcsak a tettes, de az áldozatom sorsát is.

Ugyanis nem vagyunk „külön” – minden Egy. Minden áldozatodban magadat ölöd meg, magadat fosztod ki, és magadat teszed tönkre. Csak idő kérdése, ha fullánkodat valakibe beledöfted, meddig élsz még utána.

***

Tettesek és áldozatok vagyunk. Egyszerre. De a visszahatás késleltetett. Akkor jön el, amikor időszerű.

A bölcs viszi a keresztjét

Tragédiátlan élet nincs és sohasem lesz. A felhőtlen, boldog élet illúziója csak megnyomorítja az embert, nem azért, mert előbb-utóbb kipukkad, hanem azért, mert a „kék madár” vadászatban bajt bajra halmoz, és olyan rossz karmákat gyűjt, melyeket sok életen át, keserves gyötrelmek árán sem tud ledolgozni.

Nem tudjuk...

Nem tudjuk, hogy életünk drámáját még a születésünk előtt, szellemházánkban megírtuk, magas szellemiségek messzelátó, bölcs tanácsai alapján. Nem tudjuk, mert amikor világra jövünk, egy „angyal kitörli lelkünkől az emlékezetet”, elfelejtjük, hogy ez a dráma összefügg nemcsak a saját, de szellemcsaládunk tervével is: életünk nem magánvállalkozás.

A gyerek nemcsak a saját, de apja, anyja sorsát is hozza magával. És még sok-sok mindenkiét.

Bukott diákok

Manapság a Sötét Korban élni azt jelenti, hogy nem tudunk a sorsunkról. Fogalmunk sincs róla. Életünk álmát öntudatlanul éljük, a külső körülmények szorongató hatalmában, és még a végén sem ébredünk föl belőle. Megoldatlan gubancainkat, mániáinkat, kielégíthetetlen szenvedélyeinket hurcoljuk magunkkal sok-sok inkarnáción át.

Szenvedünk. Túl sokat szenvedünk manapság – de sajnós katarzis nélkül. Vagyis nem jutunk el a felébredésig. És ezért ismétlünk, mint a bukott diákok az iskolában.

Újra és újra és újra...

Pavlov egere, ha háromszor-négyszer megrázta az áram, többé nem ment a táplálékáért – átírta a reflexeit.

Az ember ezerszer is odamegy... Hátha most sikerül!

Az igazi út az, ami nehéz

Sorsod ott van, ahol az életed nehéz. Ahol kudarcos. Ahol a lelkiismereted, de főleg a külső bajok és akadályok szüntelenül figyelmeztetnek, hogy ez a te utad – mert nehéz.

Ahol áldozatra kényszerülsz, az az utad.

Nyitány

Pici gyerekedre úgy nézz ezentúl, hogy nemcsak egy szerepet, de egy színdarabot is hozott magával, amit veled és másokkal kell majd eljátszania.

Amikor először felsír, az a nyitány.

Kezdődik a játék!

Játszd el hát jól az apa vagy anya szerepét!

***

Csak ha megismered Önmagadat, ismerheted meg a sorsod útját.

Addig csak botorkálsz.

Erről szólnak a nagy színpadi tragédiák.

***

A léleklátás sorslátást is jelent. Mester csak az lehet, aki tanítványa sorsfeladatát ismeri. Különben nem tudja, hol tart és mi áll még előtte – mi az, amit ki kell bontania magából, s mi az, ami nem az övé.

„Általában” még egy párkapcsolati probléma megoldásához sem lehet tanácsot adni.

Mert minden ember és minden élethelyzet „speciális”.

RABBI LÉB MONDÁSAIBÓL

Ki az igazi Mester?

Híre ment, hogy állítólag egy kivételesen bölcs ember érkezett a faluba. A tanítványok azt kérdezték Rabbi Lébtől:

- Rabbi, beszélhetünk mi ezzel a tudós emberrel?
  - Feltétlenül. Keressétek meg, és beszélgetsetek vele.
  - Azt mondják, igazi Mester!
  - Éppen azért. Talán kaphattok tőle valami értékes útmutatást.
  - És honnan fogjuk megismerni, hogy igazi Mester-e?
- Íme, az örök, nagy kérdés: igazi vagy nem igazi egy tanítómester?

Rabbi Léb nem sokat tűnődött. Azt válaszolta:

- Egyszerű. Kérdezzétek meg tőle, mit tegyetek, hogy imádság és tanulás közben ne járjanak a fejetekben sötét gondolatok, aggodalmak, félelmek és mohó szenvedélyek... Ha tanácsol valamit, akkor tudhatjátok, hogy egy *jelentéktelen ember!*... Hiszen az e világi ember sorsa a halála órájáig nem egyéb, minthogy küzd a saját sötétségével, lelkének káoszával és énjének hazugságaival.

Miért nincsenek csodák?

Rabbi Léb mondta:

– Nem minden imádság száll föl az Úrhoz. Csak amit igazán ráhangolt szívvel mondasz. A legtöbb szó silány és erőtlen, lent marad, és visszahull a földre. Vagy csak a nagyon alacsonyan szálló, tehetetlen és buta angyalok hallják, akiknek megvan a maguk baja. Ezért nincsenek ma csodák.

Fő az őszinteség!

Rabbi Léb azt mondta:

– Hiába kutatom a tóra titkait, ha megszólalok, nemcsak az eszem, de a lelkem összes képmutató, hazug és sötét démonai is megszólalnak! A híveim pedig ezt a zavaros adást veszik, s ezért minden sötét gondolatot előcsalok a szívükből!... A múltkor hirtelen abbahagytam a péntek esti imádságot – ami nagy vétek! –, és azt mondtam:

Barátaim! Hagyjuk abba az imádságot!

Ma nem vagyok pap! Valaki ellopta a kisfiam biciklijét, s akárhogy próbálom lelkemet az Úrhoz emelni, mindig az a nyavalyás bicikli jut eszembe!... Úgyhogy menjetek haza, és imádkozzatok egyedül! Vagy beszéljessünk, nem bánom, de ne az Isten dolgairól, mert ahhoz most méltatlan vagyok!... Az agyam felforr, hogy egy ócska bicikli elválaszt a Legszentebbtől!

A nagyságról

Rabbi Léb mondta:

– Szállj le önmagad mélységébe, hozd föl a sötétből gőgödet, tedd a fényre, nézd meg alaposan, s akkor látni fogod, hogy a nagyravágyás nem bűn, mert valóban Nagy vagy és Mindentudó... Istenhez hasonló! De ha ez a nagyság csupán a szűk kis énedet szolgálja, a tudás pedig az önző szenvedélyed igazolását, akkor ez nem nagyság, hanem törpeség, és nem mindentudó vagy, hanem egy ostoba és kártékony hülye!

A legerősebb

Rabbi Léb mondta:

– Ha te magad nem oldod meg a problémáidat, hiába küldi el az Úristen a legfőbb arkangyalait, Gabriélt, Raffaeélt és Michaélt az égből, őket is elűzöd, mert az ego hatalmánál senki sem erősebb.

Ez a szabad akarat törvénye, mely az egész teremtés fundamentuma.

Más kérdés, hogy az egód darabokra zúzza magát.

Önismeret

Rabbi Léb mondta:

– Az orvos, ha súlyos influenzája van, otthon marad, nehogy megfertőzze a betegét.

Először magadon kell segíteni. A legsúlyosabb és legveszélyesebb betegség az, ha nem tudod, hogy te magad beteg vagy!

A gyűlöletről

Rabbi Léb mondta:

– Amikor bűnbe estünk, érzelmileg jóval mélyebbre zuhantunk, mint értelmileg. Ezt soha ne feledjétek! Ezért van az, hogy először meggyűlölsz valakit, és csak utána keresed meg az érveket hozzá, hogy miért is gyűlöled valójában. És ez soha sincs fordítva! Ezt jól jegyezd meg! Olyan nincs, hogy összegyűjtesz egy csomó okot és nyomós észérvet valaki ellen, és csak utána kezdesz gyűlölködni.

Nem! Az érzés mindig megelőzi az észet. És az indulat az értelmet.

Ezért egy okos ember, ha gyűlöl, hülye lesz.

Minél okosabb, annál hülyébb. És ha történetesen filozófus, pap vagy politikus, akkor egy kártékony barom: úgy igyekszik gondolkodni, hogy a zsigeri gyűlöletét, irigységét és személyes bosszúszomját észérvekkel igazolja.

Ahhoz, hogy gyűlöljelek, az önismeret tökéletes hiánya kell.

És akiről nem tudok magamban, és nem is óhajtok tudni, vagyis a bennem élő sötét Káin, így beszél rólad:

„Azt gyűlölöm benned, hogy miattad vagyok sikertelen, szegény és boldogtalan – eléled előlem az életemet! Gyűlölöm, hogy több vagy, mint én! Gyűlölöm a tehetségedet, az értelmedet, az ügyességedet, gyűlölöm a jóságodat, a szépségedet, gyűlölöm, hogy följebb élsz, mint én! Elvetted és el akarod venni tőlem a vagyonomat, a hatalmamot – csak ha megbosszultalak és megkínoztalak és eltapostalak, lehetek boldog és hatalmas.

Attól nem jó nekem, mert te vagy!

És addig nem is lesz jó, míg el nem pusztítalak!”

Joshua ben Miriam – vagy ahogy ti nevezitek: Jézus Krisztus, az Ember fia – sokat tudott erről.

Vizsgáld meg a szívedet!

A nyomtatás és kötetési munkák a debreceni nyomdászat több mint négy évszázados hagyományait őrző

Alföldi Nyomda Zrt. munkája

Felelős vezető: György Géza vezérigazgató

Megjelent 7.1 (A/5) év terjedelemben

Az Útravaló sorozat Müller Péter legfontosabb gondolatait gyűjti össze. Ezúttal a páratlanul gazdag és mély életmű sorssal és élettel kapcsolatos esszenciáját tarthatja kezében az olvasó. Csakúgy, mint a Szeretetről, szerelemről, szeretkezésről, ez a különleges ajándékkönyv is megbízható útítársunk lehet az élet útvesztőiben.

A sorozat darabjai:

ÚTRAVALÓ – Szeretetről, szerelemről, szeretkezésről

ÚTRAVALÓ – Sorstól és életről

ÚTRAVALÓ – Örömről, játékról, önfeledtségről (előkészületben)

ÚTRAVALÓ – Férfiről és nőről (előkészületben)